

GŁOS NARODU

NR. 167. — ROK XL.

S O B O T A

24 CZERWCA 1933.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA I Drukarnia KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.
 KONTA CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTA CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

Przedpłata wynosi:

	W Krakowie	Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Przedpłata, zniżka dla nauczyciela i dla indusowego	Za każdą zmianę adresu dotrąta 50 gr.
Miesięcznie	6.20 zł.	5.70 zł.	6.20 zł.	5.70 zł.	

Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieoświadczonych nie przyjmuje.

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. Drukarnia Nr. 133-44 i 144-06.

Ameryka na konferencji londyńskiej

Konferencja londyńska — jak było do przewidzenia — nie upływa pod znakiem porozumienia i zgody. Rysują się przeciwieństwa i różnice zdań w sprawach najważniejszych nieraz i zasadniczych. Przychodzi do konfliktów, padają nawet — na razie za kulisami — groźby opuszczenia konferencji przez niektóre delegacje. Atmosfera staje się coraz gorętszą. Opinia, która początkowo nie pasjonowała się obradami konferencji, zaczyna się obecnie interesować niemi i próbuje dociec, o co właściwie toczy się spór, nie zawsze jasno się przedstawiający dla przeciętnego obserwatora. Duże pod tym względem znaczenie będzie miała oczekiwana od paru dni, a wczoraj ogłoszona deklaracja Ameryki. Trzeba jej bowiem przyznać, że wcale jasno i niedwuznacznie rysuje stanowisko Stanów Zjednoczonych do najważniejszych problemów, stanowiących przedmiot obrad w Londynie.

Są takie dwa najważniejsze problemy światowego gospodarstwa: jedno dotyczące się pieniądza. — drugie zaś dotyczące się produkcji i wymiany towarów.

Spór toczy się naprzód w sprawie porządku na oko, ale w gruncie rzeczy ważnego, pytania: od czego zacząć, od stabilizacji walut, czy od regulacji produkcji? ... Ameryka, ku oburzeniu państw Europy, odpowiada, że od tego drugiego. Ogłoszona onegdaj deklaracja amerykańska kładzie nacisk na załatwienie spraw produkcji i wymiany, natomiast bagatelizuje sprawę waluty. W takim stawianiu zagadnienia prasa francuska widzi złą wolę Ameryki, bo chce dalszego podrywania fundamentów gospodarki światowej przez dalsze utrzymywanie fluktuacji dolara...

To samo jest z drugim zagadnieniem. Celem, do którego zmierza Ameryka, jest podniesienie cen, które są wyższe od europejskich. Podniesienie cen produktów w Europie dałoby Ameryce lepsze, niż dotychczas, w walce konkurencyjnej. Lecz takie postawienie sprawy komplikuje ją raczej, niż rozwiązuje. Celem podniesienia cen projektuje się ograniczenie produkcji (kontingenty dla poszczególnych państw); ograniczenie jednak produkcji w pewnych dziedzinach bez ożywienia innych prowadzi do zwiększenia i tak już szalonego bezrobocia. Byłoby więc śmieszne, gdyby konferencja, która m. in. miała bezrobocie zmniejszyć, jeszcze je zwiększyła. Dlatego delegacje europejskie (Anglia, Niemcy) kładą nacisk raczej na wymianę towarów, niż na produkcję. Stąd pochodzą projekty obniżenia barier celnych i przywrócenia — choćby w złagodzonej formie — wolności handlu. Ku tej myśli przychyliła się i Ameryka. Europa podejrzewa ją jednak i tu o egoistyczne pobudki. Wolność handlu po podniesieniu cen w Europie dałaby Ameryce możność zalania „starej ziemi” amerykańskimi produktami.

Jest więc trudno dzisiaj o zgodę między członkami konferencji. Właściwie między trzema najsilniejszymi państwami: Ameryką, Anglią i Francją. Inne bowiem z natury rzeczy grają rolę do pewnego stopnia biernych widzów... Mówi się, że decydujący moment dla konferencji nadejdzie

z chwilą przyjazdu prof. Moleya, osobistego reprezentanta Roosevelta, do Londynu. Ma on przywieźć sprecyzowany program i konkretne żądania Prezydenta Stanów Zjednoczonych. Skutkiem tego wszystko to, co dotąd było, miało raczej charakter wstępnych kroków i przygotowań. Decydująca rola przypadać ma Moleyowi. „Germania” donosi, że Moley jest zwolennikiem „autarkii” gospodarczej, więc — przeciwnikiem wolnego handlu, i że chce Amerykę wycofać z „europejskiej” polityki. Gdyby tak było, gdyby Ameryka miała nadal pozostać na egoistycznym stanowisku kierowania się tylko własną korzyścią, to przyjazd prof. Moleya byłby jej końcem, i uzasadnionym byłby dzisiejszy pesymizm prasy francuskiej.

W interesie całej ludzkości i jej najwyższych dóbr cywilizacyjnych żyć musimy konferencji londyńskiej, by się zdobyła na przełamanie antagonizmów konkurencyjnych i by w duchu powszechnego dobra zechciała poszukać dróg do przezwyciężenia kryzysu obecnego. Bo nie ulega wątpliwości, że, jeśli do porozumienia nie dojdzie, jeśli konferencja zostanie rozbita, zapanuje wówczas walka ekonomiczna, z której zwycięsko wyjdzie najmocniejszy organizm gospodarczy. A inne? W. Z.

Mac Donald jest dobrej myśli.

Londyn, (PAT.) Premier Mac Donald odbył dziś o godz. 3 po południu konferencję prasową przy udziale 200 dziennikarzy z całego świata. Oświadczył on im, że niestety niektórzy dziennikarze ulegają zbyt łatwo podszeptom, które dążą do zniszczenia konferencji. Mac Donald zaapelował do prasy całego świata, aby przeciwstawiła się tym złym duchom.

„Doszliśmy do końca drugiego tygodnia konferencji. Na każdej konferencji międzynarodowej o tym czasie zaczyna się rodzić pesymizm. Należy wziąć pod uwagę, że tego rodzaju konferencja międzynarodowa jest ciężką machiną, która działa wolno ze względów technicznych. Trzeci tydzień poświęcimy na skoordynowanie zagadnień w poszczególnych dziedzinach. Należy pamiętać, że efekt konferencji będzie w dużym stopniu psychologiczny, co jeszcze tembardziej potęguje znaczenie prasy w związku z konferencją. Jeżeli porównam konferencję obecną z lozańską, to muszę stwierdzić, że posiadamy w toku obecnej konferencji w większym stopniu poczucie bezpieczeństwa aniżeli w Lozannie. Ani raz dotąd nie miałem uczucia bezradności, jakie kilkakrotnie ogarnęło mnie w Lozannie”.

Następnie Mac Donald przyznał, że sytuacja konferencji doznała pewnego cofnięcia wstecz, jeżeli chodzi o nadzieje na rozejm walutowy, ale kto znał trudności sytuacji amerykańskiej, ten nie doznał rozczarowania. Niema żadnych powodów do rozpaczki z racji stanowiska Ameryki, tembardziej niema powodów do przypuszczeń, że wywoła ona niebezpieczną sytuację walutową w innych państwach. Konferencja kroczy naprzód — zakończył Mac Donald z naciskiem.

KONFISKATA „NOWIN CODZIENNYCH”.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.) Za powtórzenie nieskonfiskowanego w Krakowie ustępu z „Piasta” o interwencji posłów ludowych u wojewody Kwaśniewskiego w sprawie Ropczyce uległy konfiskacie „Nowiny Codzienne”.

W Austrii unieważniono mandaty hitlerowców.

Wiedeń, 23 czerwca. Dziś wydana została ustawa uznająca wszystkie mandaty partii narodowo-socjalistycznej we wszystkich reprezentacjach związkowych, krajowych i komunalnych za wygasłe. Równocześnie z utratą mandatu tracą dane osoby wszelkie prawa wynikające z tytułu piastowania mandatu. Ustawa wchodzi natychmiast w życie.

Żołnierze mszczą się na hitlerowcach za swych kolegów z Krems.

Wiedeń, 23. 6. (PAT.) Wczoraj urządzili żołnierze garnizonu Krems demonstrację przeciwko narodowym socjalistom z powodu znanego zamachu na oddział policyjny. Żołnierze wtargnęli do restauracji, która była główną kwatery narodowych socjalistów i pobili znajdujących się tam zwolenników tej partii. Następnie żołnierze ruszyli ulicami miasta, bijąc po drodze 4 narodowych socjalistów. Z Krems pociągali demonstranci do miasteczka Stein, gdzie urządzili demonstrację przed domem burmistrza Rettera. Żandarmeria wystąpiła przeciw demonstrantom. O godz. 22 wysłano kompanię alarmową, która przywróciła spokój.

W mieście panuje wzburzenie. Narodowi socjaliści, którzy pojawili się na ulicach byli ścigani i policzkowani.

KOMENDANT BOJÓWEK UCIEKL.

Wiedeń. (PAT.) W dzielnicy wiedeńskiej Favoriten znalazła policja w mieszkaniu pewnego zwolennika narodowych socjalistów bombę z 130 gramami kwasu pitrynowego. 6 narodowych socjalistów i 3 kobiety zostały aresztowane. Komendant wszystkich wiedeńskich oddziałów szturmowych Rudolf May uciekł z Wiednia, przypuszczalnie do Bawarii.

—5—

Francja zaleca Austrii i Węgrom tylko porozumienie gospodarcze.

Paryż, (PAT.) Zaprzeczają pogłoskom, jakoby przyszłe rozmowy francusko-włoskie dotyczyły projektu unii austriacko-węgierskiej. „Journal” zaznacza, że Francja zaleca nie unję polityczną lub zmiany terytorjalne, lecz porozumienie gospodarcze a zatem ani Anschluss ani restaurację monarchii austriacko-węgierskiej. Przyjaciele nasi z Małej Ententy mogą więc być zupełnie spokojni. Francja zdaje sobie sprawę z tego, że przywrócenie byłych Austro-Węgier stanowiłoby bezpośrednią groźbę przeciw terytorjum wspomnianych państw.

JAKIEŚ ROZMOWY TRWAJĄ.

Londyn 23. 6. (PAT.) Omawiając rozmowy prowadzone w sprawie unii austriacko-węgierskiej, „Times” zamieszcza interesujące uwagi swego paryskiego korespondenta: Przy obecnym stanie rzeczy w Austrii zarówno pod względem politycznym jak i finansowym, unia polityczna nie byłaby dla Węgier propozycją pociągającą. W każdym razie ani Francja, ani Mała Ententa, ani Polska nie mogłyby rozpatrywać zżeczliwie sprawy odbudowy Europy środkowej na podstawie unii politycznej austriacko-węgierskiej. Inaczej rozważane jest w Paryżu porozumienie gospodarcze pomiędzy obu krajami, ale tak dalece sprawa jeszcze się nie posunęła. Bezpośrednie rokowania nie zostały rozpoczęte, a temat ten stanowi na razie część składową rozmów francusko-włoskich. Nie ulega jednak wątpliwości, że zagadnienie to będzie ściśle zbadane i że rozmowy poza głównymi stronami zainteresowanymi

zostaną rozszerzone na państwa Małej Ententy i Polskę.

Czy arcyks. Otton będzie królem?

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.) Korespondent „Kurieru Warszawskiego” w Paryżu określa obecną międzynarodową sytuację w sposób następujący: Restauracja monarchii austro-węgierskiej z Ottonem na tronie jest przedmiotem obrad. Nietylko istnieje podobny projekt, ale zyskał on już zgodę Hitlera i Mac Donalda. — W kołach Małej Ententy powstała nieopisana wzawa.

„Paris Midi” donosi o przybyciu do Paryża Benesa i Jettieza w nastroju wybitnie bojowym. Titulescu miał zagrozić natychmiastową mobilizacją. Ze strony francuskiej nastąpiło pół urzędowe zaprzeczenie, któremu Bernus w „Journal des Debats” nie wierzy. Istotnie Paul Boncour konferował z posłem czesko-słowackim Osuskym a przyjazd Benesa ma nastąpić w sobotę. Opinia francuska jest podzielona w sprawie rozwiązania problemu austriacko-węgierskiego. Wobec zaostrej sytuacji kryzysu politycznego w całej Europie i wzrostu zdenerwowania w społeczeństwach tendencja połączenia Austrii i Węgier stanowczo góruje w kołach lewicowych, gotowych nawet zgodzić się na przywrócenie tronu Habsburgów. Koła prawicowe są więcej oporne, ale wykazują brak stanowczości a zwłaszcza jednomyślności.

Quai d'Orsay usiłuje przekonać Małą Ententę, że chodzi tylko o unję gospodarczą, którąby była początkiem przyszłej federacji nadnaddunskiej, niema natomiast mowy o wskrzeszeniu podwójnej monarchii.

Odroczenie konferencji londyńskiej?

Londyn, 23 czerwca. W kołach konferencji gospodarczej obiega pogłoska, wedle której opór Stanów Zjednoczonych przeciw stabilizacji walut ma trwać jeszcze kilka tygodni, gdyż rząd amerykański sądzi, że do tego czasu upragniona zwykła cen osiągnie zadowalający poziom. W związku z oświadczeniem delegacji amerykańskiej, że stabilizacja walut w chwili obecnej nie jest wskazana, krąży pogłoski o rychłym odroczeniu światowej konferencji gospodarczej do jesieni.

ZAPRZECZENIE.

Londyn, 23 czerwca. Prezydium światowej konferencji gospodarczej stwierdza, że odroczenie nie prac konferencji w żadnej formie nie jest brane pod uwagę.

DOLAR SPADA.

Londyn, 23 czerwca. Pod wpływem wczorajszego oświadczenia delegacji amerykańskiej o nieaktualności stabilizacji dolara, kształtował się na dzisiejszych giełdach europejskich kurs dolara w dalszym ciągu niżkow. W Londynie

notowano dolara 4.22 i jedna ósma, w Zurychu 4.16 i pół, w Paryżu 20.43, w Amsterdamie 199 i pięć ósmych. Funt angielski był również słaby. Zurych notował funta 17.57, Paryż 86.23, Amsterdam 8.45.

Ceremonia podpisania paktu 4-ch.

Paryż. (PAT.) Z Rzymu donoszą, że Mussolini odbył konferencję z ambasadorem włoskim w Berlinie Cernitim w kwestji przybycia Hitlera do Wiecznego Miasta na ceremonię podpisania paktu 4-ch. Akt ten odbędzie się w przyszłym miesiącu. Na uroczystość zaproszeni będą również premier Daladier i Mac Donald.

LITWA PŁACI TYLKO 10.000 DOLARÓW.

Waszyngton, (PAT.) Rząd litewski, który w dniu 15 czerwca miał zapłacić Stanom Zjednoczonym na rachunek długu wojennego 132.001 dolarów zawiadomił departament stanu, że wpłaci jutro tylko 10.000 dol. w srebrze.

O czym piszą inni?.. Psychika czasów przeszłych.

Młodzi konserwatyści przeciw sanacji

Z organu konserwatywnej młodzieży sanacyjnej, „Bunt Młodych“, warto przytoczyć dalsze głosy o sanacji. Jeden z publicystów zważa w tem piśmie pogląd przyjęty przez organizację Ks. Radziwiłła, że

„obóz dziś rządzący wyżył się swego dawnego radykalizmu rewolucyjnego lat 1905 i następnych, i dziś, mimo pewnych pozostałości, jest przecież bliżej prawicy niż lewicy“.

Jest to fałsz, twierdzi „Bunt Młodych“. Rządy pomajowe — pisze — prowadziły wale z lewicą nie dlatego, że jest „lewica“, ale dlatego, że jest „opozycyjna“. „Swoi bili tu swoich“. Ze decydujące elementy w sanacji są lewicowe, dowodzą zdaniem „Buntu Młodych“ następujące fakty:

„W młodem pokoleniu, w tych dudziach, którzy logiką biegu rzeczy dojdą kiedyś do władzy w państwie, kierunek opozycyjny pokrywa się całkiem z kierunkiem prawnym, a kierunek, sprzyjający dzisiejszemu regimowi, kierunek przez regimie popierany, to kierunek lewicowo-radykalny.“

Jest to kierunek kolektywistyczny, a jego prasa pełna jest zachwytów już nie dla starej rewolucji francuskiej, ale dla rewolucji sowieckiej. Powiedzieć, że odbywa się to bez bezpośredniej ingerencji rządu jest bardzo trudno“.

A oto wnioski, do których „Bunt Młodych“ dochodzi:

„Po pierwsze, że jeśli chodzi o młode pokolenie, to pupilami obecnego regimie'u jest lewica i to skrajna lewica, po drugie, że nie dzieje się to ani przypadkiem, ani z jakiegoś musu, ale przy sztucznym nie-ras poparcia właśnie najsłabszych, właśnie najbardziej radykalizujących elementów. Jak wobec takich faktów wygląda mit o pseudoprawicowości obecnych rządów, mit, tak miły panom zachowawcom z obozu rządowego...“

Chodzi o to, by wobec tych faktów zająć małe stanowisko, a wyciągnąwszy teoretyczne wnioski, wyciągnąć śmiało i praktyczne konsekwencje“.

Nie mamy powodu ukrywać, że te poglądy odpowiadają rzeczywistości i są przez nas także podzielane. Młodzi konserwatyści mają lepszy wzrok, niż starzy!

Sanacyjny atak na K. A. P.

Natomiast inny organ konserwy sanacyjnej, „Słowo“ wileńskie, nie ma w tej chwili nic lepszego do roboty, jak atakować K. A. P. i jej dyrektora Ks. prał. Kaczyńskiego za „walkę z rządem“. Robi to w tem piśmie niejaki A. Romer w „korespondencji rzymskiej“.

„Kierownik K. A. P.-ej — pisze p. Romer — jako przedstawiciel (?) opozycji przeciwko rządowi, ma oczywiście trudności w dążeniu do wyrażania ogólnej opinii katolickiej, z powodu wiadomych zastrzeżeń katolików prądowych przeciwko opozycyjnemu pojmowaniu przez ks. Kaczyńskiego stosunku Kościoła w Polsce do Rządu Rzeczypospolitej. Zachodzi więc stałe „nieporozumienie“. To, co dyrektor K. A. P. uważa widocznie za konieczną obronę interesów Kościoła, w opinii katolików, zwolenników współpracy z rządem dla dobra Kościoła, uważane jest jako świątynie, lub nieświadome dążenie do zaostreżenia stosunków pomiędzy Kościołem a Państwem, w sferach zaś rządowych — za chęć sprowokowania „Kulturkampfu“ w nadziei rozstrzygnięcia w ten sposób „walki o władzę w Polsce“ na korzyść opozycji. To też stosunek władz naczelnych do osoby ks. Kaczyńskiego, jest zdecydowanie negatywny. Niewątpliwie, że ze wśród pisarzy polskich w świecie pisarzy, znalazłoby się osoby o dostatecznym autorytecie dla zapewnienia ponadpartyjnego charakteru ogólnopolskiej reprezentacji piśmiennictwa katolickiego!“

Ta brutalna i nieuzasadniona niezem napaść na zasłużonego i niezależnego dyrektora K. A. P. opiera się na założeniu, jakoby rządy pomajowe, w swych wyższych i niższych organach, kierowały się wyłącznie życzliwością dla Kościoła. Jak jest w rzeczywistości, niech mówią fakty i stosunek do S. M. P. i innych katolickich stowarzyszeń, stosunek prasy sanacyjnej do religii, wolnomyślicieli i t. p. „Katolicki“ publicysta, za jakiego się p. Romer uważa, winien mieć tyle odwagi i lojalności dla katolicyzmu, by przyznać K. A. P.-ej rację w jej walce z temi objawami. Na szczególne zaś podkreślenie zasługuje ostatni następ, dowodzący, że p. Romer chciałby Ks. prał. Kaczyńskiego poprostu wyrzucić z K. A. P. i oddać ją komuś ze swego obozu. Byłby to oczywiście koniec K. A. P.

II. Lekceważenie zawodów praktycznych przez społeczeństwo polskie, jest główną przyczyną naszego ubóstwa materialnego. Soki żywotne naszego życia gospodarczego nie tylko kapną, ale bogactwo obcych, bo nie mamy narodowego stanu średniego. Dlatego też jesteśmy chorym organizmem społecznym, odmiennym od społeczeństw zachodnich. Jest to skutek naszego rozwoju historycznego i egoizmu szlacheckiego z okresu Polski przedrozbiorowej. Zawiść szlachty przerwała rozkwit stanu mieszczańskiego, zepchnęła go na szary koniec w życiu państwa nie tylko pod względem politycznym, nie dopuszczając go do sensu, ale przedwzrostkiem, pod względem gospodarczym, zabijając wrogimi miastom ustawami cały przemysł i handel. Utratą zaś godności szlacheckiej grożą szlachcie, tudniaczem się wszelkiego rodzaju kupiectwem, polowała w pogardę zaczęła mieszczaństwo.

W tym mroku pogardy dla miast wyrasta nasza psychika narodowa i ciąży do dziś nad naszym życiem. Zwłaszcza Małopolska tkwi do dziś dnia w tym nastroju szlacheckim. I na tem tle wyrosła opinia, o tej biedzie galicyjskiej, o „centusiacach galicyjskich“. Następnym takim polityki szlacheckiej był upadek handlu i przemysłu, a z nim upadek bogactwa narodowego tak głęboki, że w XVIII w. dostrzegła go i nawet szlachta. Zmianę poglądu na stanowisko mieszczaństwa i chłopów niosą prądy z Za-

Bezkarność dla żydów.

P. Stępczyński precyzuje w „Kurjerze Porannym“ swój pogląd na sprawę żydowską. Jest wrogiem antysemityzmu.

„Każdy wysłłek w kierunku tamowania ekspansji żydowskiej aktywnego elementu w społeczeństwach stanowiących w Państwie mniejszości narodowe ma — pisze p. Stępczyński — za skutek wzrost antagonizmów narodowościowych w Rzeczypospolitej, a co za tem idzie, wewnątrz jej osłabienie. Potrzeba znalezienia ujścia dla przemieszczonej na świat energii żydowskiej, jest przyrodzoną koniecznością człowieka, podobnie jak nasytzenie głodu. Energia umysłowa, wytwarzająca inteligenta, nie może być żadnymi sztucznymi środkami hamowana“.

Jest to wręcz niesłychana formuła na usprawiedliwienie wszelkich nacjonalistycznych ruchów wśród naszych mniejszości, a specjalnie wśród żydów. Jeśli ją jednak przyjmujemy, to nie wiemy, dlaczego przeprowadzono „pacyfikację“ wśród Rusinów i t. p. i wogóle dlaczego nawet obecny rząd czasem „hamuje ekspansję żydowską“ niektórych mniejszości.

Katolicka prasa a społeczeństwo.

Zrozumienie dla szczególnej roli i dla trudności katolickiej prasy jest w katolickim społeczeństwie dość rzadkie. Tem miłszy jest głos „Gazety Kościelnej“, która piórem p. Luboniewskiego w ten sposób określa stanowisko katolików do prasy:

„U nas — czytamy tam — dość często i z lekkim sercem zaprzestaje się prenumerowania pisma katolickiego. Ot, klasyczny bywa np. zwrot: „Z powodu kryzysu nie mogę prenumerować — zatem proszę mi nadal nie przysyłać“. Czasem dodaje się jeszcze frazes, że to: „z przykrością“. Nie zawsze jednak jest to szczerze: ten „kryzys“ i ta „przykrość“ bywa bardzo często zwykłym wymiganiem się.

Jest to, oczywiście, najłatwiejsze: wycofać się z solidarności społecznej współpracy katolickiej, zdezerterować z terenu aktywności prasowej, czyli przestać pismo prenumerować i odmówić mu swego poparcia. Czy jest to jednak sprawiedliwe, bezwzględnie uczciwe (wobec współczesnych zadań katolickich) i katolickie? That is the question — oto pytanie!..

Ale nasza prasa jest „taka-owaka“... — słyszy się nieraz... Co do tego, pewnych braków nie przeczyamy. Ale to też właśnie: stojmy przy niej murem i postawmy swe żądania, powiedzmy, czego chcemy i pomóżmy, a braki w miarę będą się usuwać i postawi się ją lepiej!..

Również trafne są na ogół uwagi p. Luboniewskiego o roli katolickiego dziennikarza. Ten, który chciał pracować wyłącznie w szeregach katolickiej prasy.

„poprostu musi się zdecydować na skrajne ubóstwo. To może uczynić tylko wyjątkowa jednostka z silnym umiłowaniem sprawy, abnegat, który rozumie, że gdzie obowiązek jest trudny, tam obowiązują bohaterstwo. Ale gdy zwążywszy, że ta trudność sytuacji wynika z winy społeczeństwa, to nie można wymagać od ludzi, którzy mogliby w danym kierunku pracować, takiego heroizmu“

Polska traci, Niemcy zarabiają na tranzycie kolejowym przez Pomorze.

KOLEJE POLSKIE TANIEJ, ZYSK NA KAŻDYM BILECIE. DOJNA KROWA KOLEI NIEMIECKICH. NA DWORCACH MOŻNA KUPOWAĆ PRZEJAZDY BEZPŁATNE.

Propaganda niemiecka usiłuje przedstawić sprawę przewozów kolejowych z Prus Wschodnich do Niemiec tranzytem przez Polskę w jak najczarniejszym barwach. A jak jest naprawdę?

Podróżny, który jedzie z Prus Wschodnich do Niemiec lub na odwrót, tranzytem przez Polskę, opłaca za cały przejazd (a więc i za teren polski włącznie) bilet w walucie niemieckiej, według wewnętrznych stawek niemieckich. Kolej polskie otrzymują następnie od kolei niemieckich udziały za przejazd przez swój teren, które jednak nie mogą być wyższe od obowiązujących w Polsce cen biletów. (artykuł 39 Konwencji Paryskiej z dnia 21 kwietnia 1921 r.). Ponieważ stawki niemieckie są o wiele droższe aniżeli stawki polskie za tę samą odległość, kolej niemieckie zwracają Polsce tytułem udziałów za przejazd tranzytowy mniej aniżeli pobrały rzeczywiście za ten przejazd od pasażerów niemieckich.

Tak np. bilet III kl. poc. osobowego z Królewca do Wrocławia przez Rawicę kosztuje 26 RM. W cenie tej mieści się również opłata za przejazd przez teren polski, która według stawek niemieckich wynosi 16.10 marek. Kolej polskie otrzymują natomiast od kolei niemieckich stawkę polską t. j. 25 zł. — 11.80 marek. Na tym jednym tylko bilecie III kl. zarabiają więc kolej niemieckie skrycie aż 4.20 marek, czyli 9 złotych.

Jeśli się weźmie pod uwagę znaczną ilość pociągów lub wagonów tranzytowych i ich załadowanie, to te zyski kolei niemieckich sięgają w tym tylko wypadku w okresie n. p. rocznym bardzo poważnych, w miliony marek idących sum.

Drugim źródłem zysków dla kolei niemieckich z przejazdów tranzytowych przez Polskę jest obustronny obowiązek wzajemnej kompensaty w naturze lub w gotówce za przebiegi wagonów tranzytowych obcych po swem terytorjum (artykuł 39 Konwencji, przepisy wykonawcze). Za przebieg więc n. p. pewnej ilości wagonów niemieckich przez teren polski powinny kolej polskie dać Niemcom taką samą ilość przebiegów swoich wagonów przez terytorjum tranzytowe niemieckie lub — w braku takich rekompensujących przebiegów — zapłacić równowartość w gotówce. Ponieważ Polska korzysta tylko w bardzo szczupłym rozmiarze z tranzytu przez Niemcy, kolej polskie nie mogą kompensować w naturze tych przebiegów, muszą płacić za nie wysokie sumy.

W myśl artykułu 39 Konwencji kolej polskie nie powinny ponosić żadnych strat z tytułu tranzytowego przewozu osób, a tembardziej nie powinny traktować pasażerów niemieckich lepiej i korzystniej od swoich własnych obywateli. Aby jednak dać dowód swej lojalności wobec uczciwego sąsiada, kolej polskie poszły dalej aniżeli tego wymaga od nich Konwencja, i dobrowolnie oraz specjalnie tylko dla tego ruchu tranzytowego zniżyły swe stawki a przejazd pociągami pociągami.

Następstwem tego są dalsze poważne straty kolei polskich, które wynoszą przy każdym bilcie pociesnym n. p. z Królewca do Berlina od 1.20 zł. do 1.70 zł., z Królewca do Wrocławia od 1.10 zł. do 1.70 zł., z Berlina do Wrocławia od 1.30 zł. do 1.70 zł. Straty te idą w setki tysięcy złotych, a przynoszą korzyść materialną tylko kolejom niemieckim.

Polska ma prawo kasowania tych pociągów tranzytowych, w których przeciętne zapie-

niowe i handlowej. Okres królestwa kongresowego dzięki Lubeckiemu dają początek tej pracy w b. zaborze rosyjskim. Prześladowania po powstaniach i rusyfikacja, zmusiła inteligencję szlachecką do szukania chleba w zawodach wolnych i praktycznych. Wobec ciężkich warunków politycznych z jednej strony, a braku zorganizowanej celowej pracy z drugiej strony, nie zdołało królestwo wypełnić tej luki w organizmie narodowym, jaka był brak polskiego stanu średniego czyli mieszczaństwa.

Nie zdołała też odrobić grzechów przeszłości szlacheckiej b. Galicji. Warunki w niej ułożyły się szczególnie wrogo dla rozwoju stanu średniego. Rząd austriacki celowo hamował rozwój przemysłu i handlu, bo Galicja miała być rykiem zbytu dla przemysłu austriackiego i czeskiego. Otwarcie w okresie konstytucyjnym drogi do kariery urzędniczej dla Polaków a także do zawodów wolnych wszelkiego rodzaju, odwróciło uwagę społeczeństwa od pracy na polu gospodarczym. Idealnym marzeń młodzieży i rodziców stał się „złoty kołnierzyk“ urzędniczego munduru — człowiek o stałej pensji. I do dziś dnia jest tak samo. Wobec kryzysu tem bardziej marzy się o „pensyjce“, choćby głodowej.

DR. L. RYMAR.

Tranzyt niemiecki przez Polskę jest dla Niemiec przysłówiową dojną krową.

Według brzmienia Konwencji Paryskiej okna wagonów tranzytowych mogą być otwierane tylko podczas jazdy, i to od strony korytarza wagonowego, a podręcznym, jadącym pociągiem tranzytowym, nie wolno wydawać ani też przyjmować jakiegokolwiek przedmiotów z zewnątrz wagonu oraz komunikować się z osobami, nie będącymi w pociągu. Ograniczenie to uznał rząd niemiecki jako sprawiedliwe i uzasadnione. Pragnąc jednak ułatwić podróżnym przejazd pociągami tranzytowymi, jadącymi przez Polskę z Niemiec do Prus Wschodnich i na odwrót, rząd polski zezwolił nie tylko na otwieranie przez podróżnych okien wagonów na stacjach podczas postoju pociągów, ale też i przyjmowanie przez nich pokarmów i napojów, podawanych im przez restauracje kolejowe do wagonów.

Zaznaczyć należy z całym naciskiem, iż odprawy celne osób lub bagażu przy tych przejazdach tranzytowych wogóle nie ma, a więc nie może być mowy o jakiegokolwiek przytem trudnościach. Po przyjeździe pociągu tranzytowego do granicznej wojewódzkiej stacji polskiej wszędzie do wagonów tranzytowych 2 polskich funkcjonariuszy celnych, którzy dany wagon konwojują aż do granicznej stacji wyjścia, nie dokonując jednakowoż w tym czasie żadnych absolutnie rewizji lub badań.

Również sprawa zakupu biletów jazdy nie przedstawia dla pasażerów niemieckich żadnych najcięższych nawet trudności. Bilet jazdy zakupuje pasażer bowiem w swoim kraju i płaci cenę w swojej krajowej walucie, a więc w markach niemieckich.

Kolej polskie, odnoszące się do ruchu tranzytowego specjalnie życzliwie, dają zupełnie bezpłatny przejazd funkcjonariuszom kolei niemieckich, ich rodzinom, emerytom i rencistom niemieckim, konwojentom chorých kolejowców niemieckich, konwojentom poezty i t. d. i t. d., dla wyłącznego użytku i dla wygody kolei niemieckich oddały im ponadto cały szereg przewodów telegraficznych i telefonicznych. Ruch tranzytowy przez teren polski nie daje zatem Niemcom żadnych absolutnie powodów do zażaleń.

Inż. B. D.

Od Wydawnictwa.

Prosimy P. T. Abonentów o nadsyłanie prenumeraty za lipiec.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów za legających prenumeratę z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zalogować wyrównać

Na ziemiach Rzeczypospolitej Przed „Świętem Marza”.

Przygotowania do Święta Morza w Gdyni znajdują się już w końcowej fazie. Komitet Święta Morza z komisarzem rządu na czele poczynił wszelkie starania, aby tegoroczne uroczystości wypadły imponująco i aby stały na odpowiednim poziomie technicznym. Przygotowano już dla uczestników wycieczek 25 tys. kwater, załatwiono też kwestię zaprowianowania, komunikacji i t. d. Ostatnio odbyło się posiedzenie przewodniczących 17 sekcji komitetu podczas którego ustalono ostatecznie szereg spraw, związanych z oficjalnym programem, imprezami i t. d.

Sąd Najwyższy swoje, a konsystorz prawosławny swoje.

Niedawno przytaczaliśmy orzeczenie Sądu Najwyższego, który w oparciu o Konstytucję i prawo małżeńskie stwierdza bezprawie konsystorzów prawosławnych, udzielających wotów, gdy jedna ze stron jest wyznania katolickiego. Orzeczenie powyższe zostało wpisane do księgi zasad (III. Prez. 86131). Konsystorz prawosławny jednak w dalszym ciągu lekceważy sobie Konstytucję Rzeczypospolitej i wyroki Sądu Najwyższego. Do KAP-owej zwracają się w dalszym ciągu osoby, które „wzywa” konsystorz do przesłuchania, mimo, że są katolikami i nie mają nie wspólnego z Cerkwią prawosławną. M. in. zwróciła się pani A. T., Polka i katoliczka, matka kilorga dzieci, okazując nam „wezwanie” (Nr. 3592 z dnia 30 maja 1935) konsystorza prawosławnego z groźbą, że „nieustawienie się nie wstrzymuje biegu sprawy”. Zaangażowani pytają się, kiedy naroszące władze ukróć nadużycia konsystorzów prawosławnych i przywrócić poezanowanie prawa? (KAP.).

Ratowanie Bazyliki wileńskiej.

W Wilnie ogłoszono konkurs na wykonanie dalszej serii robót konserwatorskich w Bazylice wileńskiej. Wykonanie robót powierzono sosnowieckiej firmie M. Lempicki, która prowadziła prace nad zabezpieczeniem zagrożonego portyku katedry, z czego wywiązała się sumiennie i punktualnie. Dalsza seria robót będzie polegała na zabezpieczeniu ściany frontowej katedry, oraz galerii bocznych. Pod czas tych prac będzie również doprowadzona do porządku krypta królewska, w której spoczywają szczątki Barbary Radziwiłłówny, Elżbiety i Aleksandra Jagiellończyka. Roboty, które się niebawem rozpoczną, będą kosztowały około pół miliona złotych. Na razie komitet posiada 110 tys. zł. Resztę pieniędzy spodziewa się komitet otrzymać z ofiarności publicznej.

Prof. Cybichowski prosi o przeprowadzenie dochodzenia dyscyplinarnego.

W związku z protestem gremjum profesorskiego uniwersytetu warszawskiego przeciwko pobieraniu nieprawnych opłat za kolokwia przez prof. Cybichowskiego od studentów, o czym donosiliśmy, prof. Cybichowski złożył we czwartek na ręce rektora U. W. prof. Ujejskiego prośbę o wdrożenie przeciwko niemu dochodzenia dyscyplinarnego.

Walka żydów z żydami.

W Lublinie zapowiedziano przyjazd Żabotyńskiego, wodza legionu żydowskiego. W związku z tem przybyło do miasta z okolic bardzo wielu zwolenników Żabotyńskiego. Między nimi i przeciwnikami Żabotyńskiego, bundowcami doszło do krwawego starcia na ulicach. W hójce zostało kilkunastu żydów ciężko rannych, a kilkadziesiąt odniosło lżejsze rany. Na wieść o krwawej hójce, na „plac boju” wyruszyły silne oddziały policji, które wkrótce opanowały sytuację, dokonując licznych aresztowań. Na miejscu hójki pozostały czapki, strzępy ubrań, połamane laski i plamy krwi.

ORGAN METROPOLII PRAWOSŁAWNEJ POWTARZA BREDNIE HITLEROWSKIE. Organ metropolii prawosławnej „Słowo” powtarza wszystkie oszczerstwa i brednie, jakie tylko zjawiają się w prasie zagranicznej przeciwko Kościołowi Katolickiemu. Ostatnio powtarza za hitlerowskim piemem „Wartburger Voelkisches Wochenblatt” oszczerczą pogłoskę, że Ojciec św. Pius XI. pochodzi z rodziny żydowskiej. Organ metropolitalny w danym wypadku spekuluje na nasyżmie swych „istotno-russkich ludiej”, by im jeszcze bardziej obrzydzić katolicyzm. Tego rodzaju „argumenty” jednak mówią tylko o dziwnym poziomie moralnym kierowników organu prawosławnego. (KAP.).

PLAGA MSZYC W ZALESZCZYKACH. W powiecie zaleszczyckim pojawiły się w niedzianie dotychczas ilości mszyc, które zatakowały w tym roku nawet morele, brzoskwinie i sliwy. Pojawienie się tego szkodnika w tak wielkiej ilości przypisują spóźnionej wiosnie i w związku z tem wyznaczają owadów zwalczających tych szkodników.

Kolonje i metropolje.

Pomimo, że idea narodowościowa robi coraz większe postępy, układ stosunków w państwach, posiadających kolonie, jest po większej części zaprzeczaniem tej idei.

Dobra ilustrację pod tym względem stanowią państwa kolonialne. Największe kolonie, pod najrozmaitszymi nazwami — domniów, mandatów, protektoratów itp. — posiada siedem państw: Anglia, Stany Zjednoczone, Francja, Holandia, Japonia, Belgia i Portugalia. Do mniejszych należą Włochy, Hiszpania i Danja. Razem te dziesięć państw wraz z koloniami obejmują 67.168 tys. kilometrów kwadratowych, z ludnością 1.002 milionów. Stanowi to przeszło 50% zarówno powierzchni całej kuli ziemskiej, jak jej zaludnienia. Jeżeli podzielimy obszary powyższe na kraje macierzyste i na kolonie, okaże się, że na metropolje przypadnie zaledwie 14.9% ogólnej powierzchni posiadłości tych państw, a na ich kolonie 85.1%. Biorąc pod uwagę stosunki ludnościowe przekonamy się, że ludność metropolii w tych dziesięciu państwach wynosi 36.5%, a w kolonjach — 63.5%. Jeszcze większe dysproporcje wyjdą na jaw, jeżeli porównamy tylko duże państwa kolonialne w liczbie siedmiu, gdyż kolonie będą stanowiły wówczas pod względem powierzchni 96.8%, a ludność 76.9% całości, na metropolje zaś odpowiednio zaledwie 3.2% i 23.1%. Biorąc pod uwagę stosunki istniejące zazwyczaj w kolonjach, można stwierdzić, że na połowie kuli ziemskiej trzecia część zaludnienia panuje nad ludnością dwukrotnie liczniejszą, ale należącą do rasy „niższej”, a dziesiąta część powierchni ziemi posiada ludność, której ekspansja zagarnęła w swe posiadanie obszar dziesięć razy większy.

Z poszczególnych krajów najjaśniej przedstawiają się w Anglii, gdyż metropolja stanowi tylko 0.7% całości powierzchni i 9.4% ludności. Na 34.639 tys. km. kw. całego imperium Wielkiej Brytanii na kolonie przypada 34.394 km., a na 492.5 milj. ludności 446.3 milj. w kolonjach. Holandia w kolonjach swoich posiada 98.4% powierzchni (2.042 tys. km. kw.) na 2.076 tys. km. kw. całego państwa i 88.4% ludności (60.90 milj.). Belgia w kolonjach posiada 98.8% powierzchni (2.440 na 2.470 tys. km. kw.) i 62.5% ludności (13.5 na 21.6 milj.). Kolonie Francji wynoszą 95.3% powierzchni (11.051 na 11.602 tys. km. kw.) i 60.2% ludności (63.3 na 105.2 milj. całego państwa). Wreszcie Portugalia posiada w kolonjach 96.3% powierzchni 2.428 na 2.520 tys. km. kw.) i 54.4% ludności (8 na 14.7 milj.). Stosunkowo mniejsze cyfry wypadną dla pozostałych państw kolonialnych, ale np. Japonia, posiadająca już obecnie w kolonjach 140.0% powierzchni (299 na 680 tys. km. kw.) i 29.5% ludności (27 na 91 milj.), dąży jawnie do nowych zabiorów, nie oglądając się na prawa tubyleznej ludności. Włochy na krótko przed wojną światową zdobyły w Afryce posiadłości, które wprowadziły liczą tylko 5.1% zaludnienia całego państwa, ale których powierzchnia stanowi 87.2%, tj. prawie siedmiokrotnie przewyższa metropolje.

Z. K.

Niebywałe burze nad Rumunją.

Ze wszystkich stron Rumunii nadchodzą alarmujące wiadomości o powodziach, wywołanych przez długotrwałe ulewę i burze. Miasteczko Targu Peremesu jest całkowicie odcięte od świata. Kilkadziesiąt domów uległo zniszczeniu, przyczem zaginęło kilkanaście osób. Miejscowość Ramnicul Seres została tak nagle zaskoczona przez powódź, że większość mieszkańców z trudem zdołała się uratować. W Mołdawii zalanych jest kilkadziesiąt wsi. Straty wyrządzone przez burze w całym kraju są olbrzymie.

WYKRYCIE NADUŻYC W ODESKIM TRUŚCIE ZBOŻOWYM. W odeskim truście zbożowym wykryto olbrzymie nadużycia. Kierownicy trustu, komuniści, złożyli fałszywe raporty o zmarnięciu oziminy i ukryli w ten sposób 245.000 centnarów zboża. Sprawą zajęła się Moskwa. Stalin i Molotow wystosowali do władz partyjnych w Odesie depezę, nakazując wydalenie wszystkich winnych z partii, usunięcie ich z zajmowanych stanowisk i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.

Antonетки
Rothe go
FABRYKA PIERNIKÓW
KRAKÓW
ŚLĄWKOWIKA 20

O półtora miliona młodzieży.

Stanowczy głos biskupów niemieckich.

Biskupi niemieccy zajmowali się na konferencji w Fuldzie między innymi katolickimi organizacjami młodzieży, które według ostatnich obliczeń liczą łącznie 1.5 milj. członków. Episkopat powziął w tej sprawie uchwałę, w której podkreśla prawa Kościoła do wychowywania młodzieży.

Na wstępie biskupi witają życzliwie zjednoczenie narodowe i wychowanie młodzieży do ofiarnej pracy dla narodu i państwa. Kościół weźmie udział w tej pracy narodowej. Ale dalej oświadcza biskupi:

„Takie pojmowanie państwa, wedle którego cała młodzież ma być wyłącznie przez państwo objęta i wychowywana, w szkole i poza szkołą, w międzywyznaniowej wspólnotie, przy narzucaniu jej własnego światopoglądu, Kościół odrzuca jako niezgodne z nauką Kościoła”.

Kościół, oświadczając dalej biskupi niemieccy, żąda pełnej swobody zrzeszania się i wychowywania młodzieży w kierunku fizycznego, duchowego i zawodowego wyrobienia członków.

Członkowie katolickich organizacji nie powinni być upośledzani w szkole, w pracy państwowej, w wojsku. Katolickie organizacje nie mogą być traktowane w zakresie odznak, pochodów i manifestacji — jak organizacje drugiej klasy. Niedopuszczalnym jest również wywieranie wszelkiego bezpośredniego lub pośredniego nacisku moralnego, by młodzież przystępowała do organizacji o innym światopoglądzie lub zmuszana była do wstępowania do partii.

W szczególności zatem żądają biskupi niemieccy, by cały ruchomy i nieruchomy majątek katolickich organizacji młodzieży został uszanowany i aby w szkołach powszechnych, zawodowych i wyższych, organizacje katolickie były równouprawnione.

„Jednostronne werbowanie z urzędu młodzieży w szkole lub wprowadzenie wyłącznej organizacji młodzieży musi być odrzucone”.

Tak brzmi głos episkopatu Niemiec.

Celem uregulowania nakładów prosimy o jak najrychlejsze uregulowanie prenumerat

Dziś i codziennie „WANDA” w teatrze światłowym

Wielki program niebywałej sensacji! — Najnowszy film ze złotej serii dedektywnych obrazów pełen sensacyjnych przygód!

Więzień z Kajenny

znany z filmu „X 27”

W młodej paryżanki w gnieździe krwiożerczych apasów! — Jak tyja kochają i umierają paryscy apasze! — Nocne spelunki Paryża! — Organizacje bandyckie w Ameryce! — Pozostek w dniu powszednie o godz. 5 i 7 i 9 i 10, w niedzielę i święta 3 popoł. — Ceny miejsc zniżone.

W sobotę dnia 24 bm. o godzinie 3 pop. W niedzielę 25 bm. o godz. 11 30 przedpołudniem

Poranki filmowe

Pogromcy przestworzy w główn. rolach Wallace Beery — Clark Gable — Konrad Nagel — Mary Prevost — Dorota Jordan. — Ceny miejsc od 50 gr

(Czerwony ślad) — Największy film z życia podziemnego świata apasów paryskich oraz tajemnicze zakamarki chińskiej dzielnicy Nowego Jorku. — W rolach głównych: Wiktor Mac Laglen

znany „Sherlock Holmes” ekranu. Marion Nixon Rita La Roy Helen Mack — Przygody

W młodej paryżanki w gnieździe krwiożerczych apasów! — Jak tyja kochają i umierają paryscy apasze! — Nocne spelunki Paryża! — Organizacje bandyckie w Ameryce! — Pozostek w dniu powszednie o godz. 5 i 7 i 9 i 10, w niedzielę i święta 3 popoł. — Ceny miejsc zniżone.

W sobotę dnia 24 bm. o godzinie 3 pop. W niedzielę 25 bm. o godz. 11 30 przedpołudniem

Poranki filmowe

Pogromcy przestworzy w główn. rolach Wallace Beery — Clark Gable — Konrad Nagel — Mary Prevost — Dorota Jordan. — Ceny miejsc od 50 gr

Paderewski a sprawa żydowska.

Jeden z naszych czytelników (p. G. W.) zapytuje nas, jakie stanowisko zajmujemy wobec zapowiedzianego udziału Paderewskiego w koncercie paryskim na rzecz uciekinierów żydowskich z Niemiec.

Odpowiadamy:

Decyzyja p. Paderewskiego co do udziału w koncercie, nad którym protektorat m. in. objął i kardynał Verdier, arcybiskup Paryża, podyktowana była — nie można ani na chwilę wątpić — najsłabszą intencją — zaprotegowania przeciw orgjom brutalności hitlerowskich w Niemczech, które dotykają wszystkich nie-Niemców, a więc i żydów i Polaków. Doszła zaś do skutku na terenie stolicy Francji, gdzie tak żywe są idee „Deklaracji praw człowieka”. Nie można się w niej dopatrywać jakiegoś „filosemityzmu” mistrza tonów, jak to robi prasa sanacyjna. Zbyt dobrze Polska zna Paderewskiego, by mogła w to wierzyć. Jeszcze nie raz będzie miał Paderewski sposobność zrobienia zawodu naszym sanacyjnym filosemitom w sprawie żydowskiej, jak już zawiódł ich nadzieje na innem polu; na jakim, dobrze wiedzą!

Ks. Jakób Wujek, tłumacz biblii.

Z powodu odsłonięcia pomnika w Wągrowcu.

Dziś w dniu 24 czerwca b. r. zostanie odsłonięty w Wągrowcu pierwszy na ziemiach polskich pomnik wielkiego kaznodziei i słynnego teologa, ks. Jakóba Wujka. Urodził się ks. Wujek w roku 1540 w Wągrowcu, a studja odbywał w Akademii Krakowskiej.

Już w dziewiętnastym oku życia zostaje magistrem filozofii, na dalsze studia wyjeżdża do Wiednia i Rzymu.

W 25 roku życia wyklada już w Kolegium Rzymskim, a sława znakomitego talentu młodego Polaka przedostaje się przez granice i dociera do Polski.

Stefan Batory oceniwszy talent uczonego męża, poleca mu wychowanie swego synowca. Pragnąc zaś nawrócić na katolicyzm Ziemię Siedmiogrodzką, wielki król zakłada w tym celu kolegium jezuitów, którego zwierzchnikiem czyni ks. Jakóba Wujka.

Niezależnie od tego ks. Wujek piastował godności rektorskie w Poznaniu i Wileń, a ta-

był przełożonym domu profesorów w Krakowie.

Zasłynął też ks. Wujek jako znakomity kaznodzieja. Człowiek wielkiej nauki i rzadkich zalet charakteru zażywał wielkiego w Rzeczypospolitej szacunku i czci, a w sprawach teologicznych był autorytetem, to też słynne były jego walki polemiczne z Arjanami.

Największą zasługą i najtrwalszym dziełem ks. Jakóba Wujka jest przekład Pisma Świętego na język polski, przekład, który jest dotąd w powszechnym użyciu.

Praca ta ukazała się już po śmierci znakomitego teologa, p. t. „Biblia t. j. księgi Starego i Nowego Testamentu, według łacińskiego przekładu na język polski znowu przełożona”.

Od roku 1599, w którym poraz pierwszy została wydana Biblia ukazująca się aż po dziś coraz to nowe wydania.

Ks. Jakób Wujek dokonał swego pracowniczego żywota w r. 1597.

Po niespełna czterech wiekach, ziemia Wielkopolska cześć pamięć swego wielkiego męża, fundując Mu pomnik w rodzinnym Wągrowcu.

Z całego świata.

Złote Gody „La Croix”.

W tych dniach przypała 50-letni jubileusz ukazania się pierwszego numeru znanego dzieła katolickiego Francji, „La Croix”. Jubileusz ten redakcja uczciła skromnym obchodem, w którym oprócz obecnych współpracowników wzięli udział trzej członkowie wydawnictwa z przed 50-ciu laty, m. in. sędziwy dyrektor „Bonne Presse”, Leon Berteaux. (KAP.).

Od piątku, 24 bm. w kinoteatrze „APOLLO”

Arcydzieło reżyserji, techniki i gry o kolosalnej skali napięcia!

CHANDU

EDMUND LOWE

IRENA WARE

BELA LUGOSI

Poranek.

w niedzielę dnia 25 bm. o godzinie 12-tej przedpołudniem. Ceny miejsc po 50 gr. 1. — zł. i 1.50.

Moda

Geometria a moda.

Nowoczesne kierunki malarstwa, architektury i rzeźby odbiły się w ogromnej mierze na modzie. Geometryczne linie kubizmu, dadaizmu i futuryzmu znalazły swe odbicie w tworzeniu ostatnich kreacji mody, w kształtowaniu sylwetki kobiecej według nowych wzorów, w prostych i surowych liniach toalet. Gładkie, pozbawione niepotrzebnych ozdób wnętrza współczesne, prostokątne zarysy mebli, stannę okiennych stanowiły tło, wymagające prostoty i prawidłowości formy w stroju. Sporty przyczyniły się do szukania w ubraniu jak największej celowości i wygody, zbliżenie do maszyny — auta i aeroplanu — do podkreślenia jego standardowości, praca w biurach i fabrykach — do dążenia do praktyczności i usunięcia niepotrzebnych ozdób.

Rysownicy, inspirujący najnowsze modele w wielkich magazynach, coraz częściej posługiwali się cyrklem zamiast podziem. Nauczyli kobiety umiarkowania w stosowaniu barw, celowości w osiąganiu efektów.

Ostatnie wyłomy w modzie w kierunku rozszerzania linii, powrotu do stylowości, groteskowych buf, powiewnych fałd, w niczem nie zmieniają zasadniczych tendencji, panujących od tak dawna. Są wyskokiem w kierunku urozmaicenia, barwności, fantazji, ale wyskokiem, który nie zawsze i nie wszędzie może być stosowany. Przezryste, długie i powiewne toalety letnie z organdy, chiffonu lub crepe de chine'u są koniecznością na dancinigi, zabawy i reuniony wieczorem, ale wymagają mocnej i pewnej podstawy prostych skromnych sukienek z surowego jedwabiu, kostiumu z lina-nego płótna, spódniczki z wełny i kolorowego dżemperka. Impresjonizm kwiecistych sukien popołudniowych stanowi żywą i wdzięczną plamę w parku, kawiarni i w kasynie, ale błędnie i zniekształca się w motorówce i na korcie tenisowym. Nad morzem i w górach, gdzie niemal wszyscy uprawiają sporty, a napewno wszyscy chcą korzystać z powietrza, słońca i swobody, ranne pikowe lub płócienne sukienki, o geometrycznych fałdach, ukośnych lub kwadratowych wycięciach, noszone są chętnie przez dzień cały, nawet na wieczorny dancing, gdzie uzupełnione trójkątną apaszką, wyglądają młodo i świeżo.

I podczas gdy piękne kreacje paryskie, z niezliczoną ilością falbanek, sterzącej u ramion epoletami, leżą na dnie kufrów, pani, gotująca się do podróży, zapina grubą sportową płaszcz, o szerokich, ostro zarysowanych klapach, i nakłada maleńki berecik ozdobił kubiatyczną broszką.

M. C.

Ruch wydawniczy

MAŁY ROCZNIK STATYSTYCZNY 1933
R. W ostatnich dniach ukazał się nakładem Głównego Urzędu Statystycznego Mały Rocz-nik Statystyczny na rok 1933, wydawnictwa rok IV-ty. Mały Rocz-nik Statystyczny 1933 r. jak i poprzednio jest krótkim wszechstronnym informatorem liczbowym, o życiu gospodar-czem, społecznym i kulturalnym Polski, przed-stawionem na tle stosunków międzynarodo-nych. Niezbędny jest dla wszystkich, którym potrzebne krótkie a ściśle informacje o Polsce, zwłaszcza zaś dla szkół średnich, wyższych, in-stytucyj oświatowych, społecznych, gospodar-

KINOTEATR DZWIĘKOWY

„Ś W I T“

DOM KATOLICKI PRZY UL. STRASZEWSKIEGO 18.

Od czwartku dnia 22-go czerwca roku 1933.

Sw. Antoni Padewski

Monumentalny obraz historyczno-religijny według znanego dzieła Ojca V. Facchinetti'ego
Przy zdjęciach w starych klasztorach w Fiesole brały udział: władze kościelne, włoska marynarka, członkowie domu królewskiego i rządu włoskiego. — Straszna katastrofa na morzu Śródziemnym! — Wzruszające sceny nad biednymi i opuszczonymi.

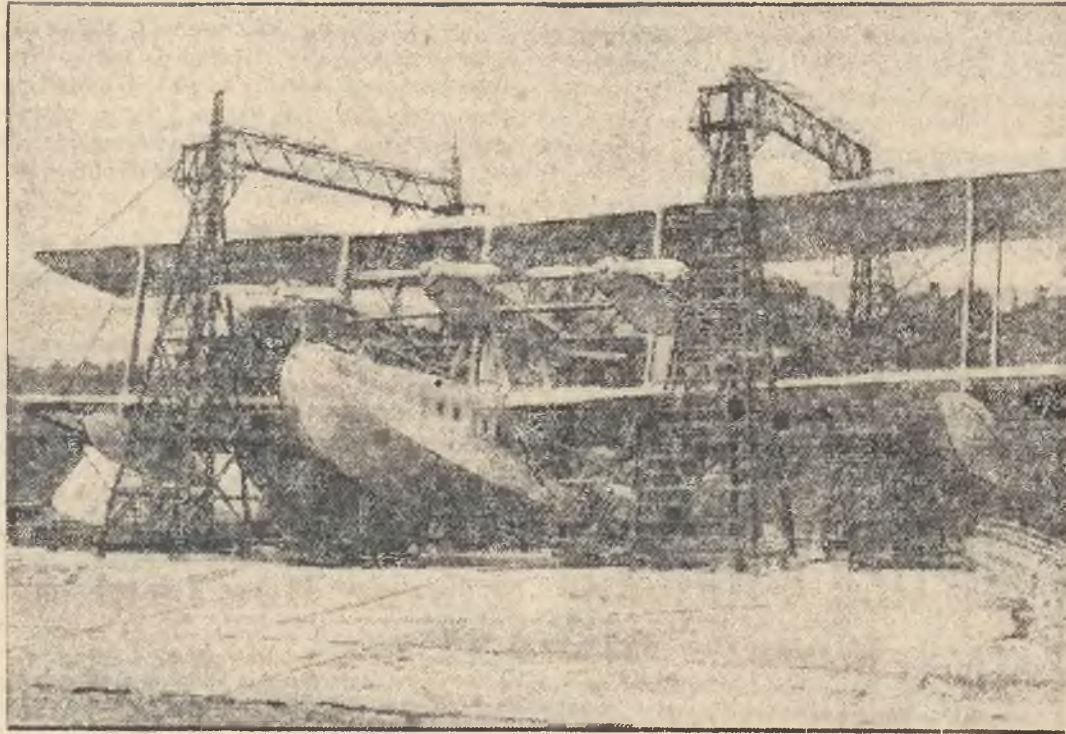
W głównych rolach najlepsi artyści scen włoskich. Reżyser:

Hr. Giulio Antomoro

Obraz ten będzie wyświetlany tylko przez kilka dni.

Dwa wyświetlenia w dnie powsz. o godz. 5:30 i o 7:30 W niedziele i święta także o godzinie 3:30
Uwaga! Wyjątkowo w sobotę, dnia 24 bm. z powodu Zjazdu na Uroczystość Dnia Eucharystycznego dodatkowe wyświetlenie o godzinie 3:30 popołudniu.

Wojskowy olbrzym powietrzny.

W zakładach w Rochester kończy się obecnie budowę olbrzymiego samolotu wojskowego, który niebawem odbędzie pierwszą próbną podróż powietrzną. O rozmiarach tego olbrzyma świadczy najlepiej ilustracja.

Przy zmianie adresu prosimy
PT. Prenumeratorów o łaskawe
podanie dotychczasowego ad-
resu.

czych i t. d. Objętość 184 + XVIII stron dru-ku z mapką podziału administracyjnego. For-mat dogodny kieszonkowy. Cena 1 egzemplarza w okładce półskórzanej zł. 1.20. —

W celu spopularyzowania Małego Rocznika Statystycznego 1933 r. zagranicą, wydawnictwo to, ukaże się jak i poprzednie wydanie w je-zyku francuskim oraz angielskim.

Sport.

Fińskie sensacje o Kusocińskim.

Dziennik „Veczerni Czeskie Slovo“ przyno-si oryginalną korespondencję z Helsingforsu, w której znajdujemy sensacyjny materiał w związku z „afarą“ Kusocińskiego.

Według słów korespondenta pisma czeskie-go w Finlandji panuje wielkie rozgoryczenie z powodu ostatniego kongresu olimpijskiego (Wiedeń, w czerwcu b. r.), po którym spodzie-wano się, że zmieni on definicję amatora w ten sposób, aby móc przywrócić Nurmiego do peł-ni praw amatorskich. Obecnie wszystko prze-mawia za tem, że zorganizowana zostanie mie-

dz. narodowa liga, której fundamentem będą: Nurni — Ladoumégue — Kusociński (?).

Zachodzi obawa, że zawiedzione nadzieje rehabilitacji Nurmiego skrupiają się na Kusocińskim. Korespondent „Czeskiego Slova“ przypomina przy tej okazji „afarę“ Kusocińskiego:

„Kusociński żądał za wyprawę na północ 1.000 dolarów prócz wydatków podróży. Działo się to dla ostrożności (?) za pośrednictwem dziennikarza Treistmana. Widziałem naocznie ową korespondencję, mogą więc oni (Finowie) tego dokonać. Wprawdzie p. Treistman ogło-sił w prasie oświadczenie, że korespondencja jest sfałszowana, lecz mimo to — pertraktuje nadal na warunkach przystępniejszych (?)“.

Pismo czeskie bierze jednocześnie Kusocińskiego w obronę, stwierdzając, że w tym roku na Masarykowych Brazech Polak startował na zwykłych warunkach finansowych.

Nieprawdziwa pogłoska.

To nieprawdziwe, wiadomości o pobiciu rekordu Polski w rzucie dyskiem przez Waj-sównę na zawodach sokolich we Lwowie, prasę polską obiegła druga kaczka — dziennikarska. Tym razem nadeszły wiadomości o pobiciu przez Finów rekordu Kusocińskiego w biegu na 3 km.

Pogłoski te powstały na tle próby pobicia tego rekordu podjętej przez Lethinena, Iso-Hollo i Virtarena w Helsinkach. Ci trzej doskonałi biegacze fińscy nie zdołali jednak naruszyć rekordu Kusocińskiego, ustanowionego przez naszego biegacza w biegu samotnym. Zwyciężył Lethinen w czasie 8 m. 19.5 sek, gorzej o 0.7 sek. od rekordu; drugi Iso-Hollo 8 m. 19.6 sek. Ta nieudana próba pobicia rekordu Kusocińskiego przez najlepszych biegaczy świata raz jeszcze świadczy dobitnie o wyższości naszego olimpijczyka nad Finami.

Wisła — Garbarnia.

Terenem najgorętszej walki niedzielnej będzie Kraków, gdzie odbędzie się niezmiernej wagi walki między Wisłą a Garbarnią. Pol względem ilości straconych punktów stoją obydwie kluby równorzędnie, to też mecz ten zadecyduje definitywnie, która z tych drużyn zajmie trzecie miejsce w tabeli (obok Ruchu i Cracovii) i tem samem dostąpi zaszczytnu rozgrywania w jesieni zawodów o tytuł mistrza. W razie wygranej Garbarni, Wisła szanse te traci, natomiast dla Garbarni strata tych punktów odsuwa ją definitywnie od możliwości zdobycia trzeciego miejsca. Idzie zatem o stawkę ogromnie wysoką i dlatego też słusznie określić można, jako największą atrakcję obecnego sezonu piłkarskiego.

Garbarnia, mimo niezaprzeczonych wybitnych jej walorów, rozpoczęła obecną sezon niezbyt szczęśliwie, osiągnęła jednak wielki sukces, zwyciężając Wisłę na jej boisku w stosunku 2:0. Powtórzenie tego sukcesu będzie jednak obecnie bardzo trudne, gdyż Wisła na ostatnich zawodach z Wartą pokazała się jak najlepszej strony, osiągając zupełnie pewnie i zasłużone zwycięstwo nad groźną drużyną Warty, pogromczynią Garbarni.

Jak widzimy zatem, sytuacja jest zupełnie otwarta, a zawody niedzielne będą zapewne jedną z najciekawszych i najzaciętszych walk tych dwóch wybitnych klubów. Odbędzie się ona na boisku Garbarni. Początek o 5.30 pop.

Przedstawienia operowe.

Dawno już dość nie mieliśmy na scenie krakowskiej tak udatnego przedstawienia „Cy-rulika sewilskiego“ jak ostatnie, z zeszłego tygodnia, w którym zeszło się w naczelnych partjach genialnej opery czworo znakomitych ich wykonawców w osobach Ady Sari, Zenona Dolnickiego, Tadeusza Szymonowicza i Adama Mazanka. Pani Ada Sari ma w roku tym tak szczęśliwie ułożone szlaki podróże z jednego na drugi koniec Europy, że zawsze może za-wadzić o Kraków, ażeby — wpadając tu jak po ogniu — roztoczyć przed wiernem sobie audytorjum przepych swojej sztuki w którejś z klasycznych swoich partyj. Rosina w „Cy-ruliku sewilskim“ przynosi nam dzięki Adzie Sari cały róg obfitości wszelakich rozkoszy wokalnych, napelniony nie tylko przez samego Rossiniego. Lekcja śpiewu Rosiny w drugim akcie zmienia się w koncert Ady Sari, zmieniający się stale w suty bankiet koloraturo-nych przysmaków. Ostatnie „menu“ złożone było: z wariacji Mozarta na temat Haydna, arii Lindy z Chamoix Donizettiego i waleń Straussa „Voci di primavera“. Zaręczono słuchacza publiczności krakowskiej na punkcie endowych pasażów i fioritur Ady Sari jest zaiste pantagrueliczną. Po tych trzech daniach domagano się jeszcze dziesiątych dodatków... Wilece apetyty na dalszą libację zostały za-spokojone dopiero po przedstawieniu „Cyru-lika“. Późno wracając przekonałem się, że

wielką artystkę zmuszono do wyspiwania całego jej, ogromnego, repertuaru i to w lic-nych domach równocześnie. Na szczęście Ada Sari mogła to zrobić już per procura doskona-lych swoich zdjęć na dyskach His master's voice, które nocy tej kręciły się w Krakowie na dziesiątkach gramofonów. — Zenon Dol-nicki jest jednym z najbardziej powołanych do odtwarzania partii Figara barytonów. Ob-jeżdża z nią szeregi miast włoskich, często wracając na główne sceny operowe. Śpiew do-skonałego artysty wykazuje wysokie zalety wokalne i pełną wirtuozyjność techniki. Taka Rosina, jak Ada Sari, i taki Figaro, jak Dol-nicki, mogą nadać przedstawieniu „Cyru-lika“ właściwy rytm. Udzielił się on — istotnie — wszystkim innym wykonawcom opery, z któ-rych P. Tadeusz Szymonowicz, jako hrabia Almaviva i P. Adam Mazanek, jako Basilio, wysunęli się — jak zawsze — na pierwszy plan. Obok bardzo dobrej Marceliny — w wy-konaniu P. Wiktorji Pastówniej, był P. Syro-czyński sympatycznie pocieszny Bartolomeo, wprawdzie bardzo „buffo“ ale za to mało „basso“. — Pod adresem reżyserji Opery krakowskiej skierowuję ponownie najgorętszą prośbę, już nie tylko w imieniu własnem, ale liczy-nych słuchaczy tego przedstawienia, któ-rych niesmakiem napelnily maski żołnierzy w drugim akcie, niepotrzebnie necharaktery-zowanych na modele z gabinetu chorąg-wy. Obecny na przedstawieniu jeden z do-matologów krakowskich odbył — w następu-jącej po tym akcie przerwie — maly wykład

o rodzajach echorzeń, które z taką dokładno-ścią zademonstrowano na twarzach członków dzielnego chóru opery krakowskiej.

W oparciu o kadry Opery krakowskiej wy-konano „Fausta“ staraniem Krakowskiego To-warzystwa Muzycznego, celem stworzenia ram teatralnych dla jubileuszu zasłużonego profe-sora Konserwatorium, P. Konstantego Kniagini-na. Dziesięcioletnia działalność P. Kniagini-nina na estradzie i w przedstawieniach opero-nych, zwycięsko wychodzących z ogniowej próby występów publicznych. Społeczeństwo krakowskie, z którym Prof. Kniaginini zżył się blisko, odniosło się od samego początku jego pobytu w naszym mieście z zaufaniem do ar-tystycznych i pedagogicznych poczyniań do-swiadczonego śpiewaka rosyjskiego, który do przybranej swojej ojczyzny przyniósł także zalety najcenniejsze: prawego człowieka. Dla-tego też wieczór jubileuszowy, w którym Prof. Kniaginini — otoczony gronem swoich uc-zniów — wykonał partje Walentego, przebiegł w atmosferze szczerości i życzliwości i w ser-decznej owaacji, urządzonej jubilatowi przez przedstawicieli Tow. Muzycznego, Konserwa-terium, uczniów i przyjaciół, znalazł pełne po-twierdzenie zasług szanowanego pedagoga. Ży-wym ich przykładem byli wykonawcy partyj Małgorzaty, Mefista, Siebla, Marty i Wagnera. P. Marja Feherpataky wzniosła się w trudnej

partji Małgorzaty znacznie wyżej ponad po-ziom właściwy debiutem, rozgrzewając audy-torium śpiewem pełnym temperamentu i po-czucia smaku. P. Gabrijel Kniaginini, uczeń i syn jubilata, zaprezentował jako Mefisto oka-zaly materiał basowy, odznaczający się zwłasz-cza w średnicy wyjątkową pięknością. Kto, stawiając pierwszy — wogół — krok na sce-nie, potrafi dokonać tyle, co P. Gabrijel Kni-a-ginini, ten jako dojrzalszy śpiewak może dotrzeć do wyżyny Szalajapina, czego młodemu inżyn-derowi-basilecie serdecznie życzymy. — Nader korzystnie zarówno od strony wokalfnej jak aktorskiej wypadła partja Siebla w interpre-tacji P. Elżbiety Busch. P. Czesław Kozak od-słonił w partji Wagnera warunki śpiewackie pierwszej kategorii, tak że — zdaniem mo-jem — ma prawo sięgać po główne partje ba-sowe. — P. Karolina Chodacka wychnęła ja-ko Marta przypadające partji tej zadanie w ze-społe.

Jedyny nie-uczeń, biorący udział w tem przedstawieniu, sprawiał słuchaczem w każdym akcie partji Fausta niezmaczoną przyjemność. Był to P. Tadeusz Szymonowicz, który dnia tego — jakby odświętnie „dysponowany“ — śpiewał w scenach miłosnych tak pięknie i słodko, że tony zmieniały się, w soczyście truskawki z eukrem, w najslodsze truskawki Truskawca...

Panienci, które w drugim akcie tańczyły walec, rebły to z wielkim upodobaniem i za-dowoleniem, ale raczej własnem niż widów.

Z. J.

Jedyna chrześcijańska firma Wł. Tomaszewski

Kraków, Rynek 16

poleca serwisy porcelanowe objadowe, od zł. 30.— na 6 osób, serwisy kawowe od zł. 8.50, szkło stołowe lampy elektryczne naftowe. Noże, widelce, łyżki alpakowe oraz ze srebra „Frageta”. Motywy gipsowe Wita Stwosza.

Wysyłki koleją lub pocztą odwrotnie uskutecznia.

to słyszać w Krakowie.

Sobota 24: Nar. św. Jana Chrzciciela,
Niedziela 25: św. Prospera, Adalberta,
Niedziela 26: wschód słońca o godz. 3.14,
zachód o godz. 19.58.

PROCESJA KU CZCI N. SERCA JEZUSOWEGO. Z powodu nadchodzących uroczystości „Dnia Eucharystycznego” nie wyruszyła wesoła na Wesołą doroczną procesja ku czci N. Serca Jezusowego. W kościele natomiast o godz. 6 wieczór odprawił uroczyste nieszpory **Przeor OO. Paulinów**, poczem wewnątrz kościoła odbyła się procesja, prowadzona przez Ks. Biskupa Respondę. Kazanie wygłosił Ks. Kosiłowicz T. J. W procesji wzięły udział tury wiernych.

MIEJSKIE SPRAWY GOSPODARCZE. Na posiedzeniu Sekcji gospodarczej Rady m. w dniu 22 b. m. uchwalono sprzedaż gruntów gminnych w Dz. XV. przy Al. Słowackiego i ul. Sienkiewicza na cele mieszkaniowe, postanowiono sprzedać Diecezji Śląskiej grunt gminny w Dz. IV, obciążony prawem zabudowy na rzecz tejże Diecezji, oraz przyjęto wniosek w sprawie nabycia realności przy ul. Tad. Kościuszki w Dz. XII. Grunt ten przeznaczony jest pod rampy dojazdowe do projektowanego mostu na Wiśle.

NIE WOLNO KAPAC SIĘ W WIŚLE! Z powodu wysokiego stanu wody na Wiśle — Magistrat zabrania kąpienia się aż do odwołania.

ZAMKNIĘCIE UL. JULJUSZA LEA. Z powodu budowy kanału w ulicy Juliusza Lea, od ul. Misjonarskiej do ul. Gramatyka — zamknięta się z dniem 26 b. m. wspomniana ulica dla ruchu kołowego przejazdowego, przezelem ruch pieszy będzie nadal utrzymywany.

ZAMKNIĘCIE MOSTU NA DUNAJCU. Wskutek wymiany konstrukcji wieszarowej na moście na Dunajcu pod Melsztynem w ciągu b. drogi państwowej Wieliczka—Lipnica—Gronnik, zamknięto ruch przez ten most w czasie od 19 do 26 b. m. Ruch samochodowy lekki i furmanki skierowano na przejazd promem przez Dunajec w Róztce, ruch autobusowy od Krakowa do Krynicy odbywa się z Brzeska przez Tymowice—Jurków—Nowy Sącz, ruch od Tarnowa do Krynicy odbywa się przez Tuchów—Ciechocin—Grybów, a od Tarnowa do N. Sącza przez Wojnicz—Olszyny—Jurków. Wreszcie ruch od Zakliczyna w kierunku Tarnowa odbywa się przez Janowice, a z Wojnicza w kierunku Zakliczyna tylko do promu na Dunajcu w Olszynie, z do wozem pasażerów do Zakliczyna, przez przedsięwziętych autobusów.

POWRÓT WYCIEZKI NAUKOWEJ. Do Krakowa wróciła już wycieczka naukowa botaników i etnologów Uniw. Jag. w ilości 30 osób, która pod przew. prof. dra Szafera bawiła ostatnio w powiecie zaleszczyckim. Wycieczka ta zbadała lasy w pasie nadhieszczańskim.

KTO CHCE MIEĆ AUSTRIACKI PAMIĄTKOWY MEDAL WOJENNY? Konsulat austriacki w Krakowie zawiadamia, że wszyscy b. wojacy, pragnący ubiegać się o nadanie im austriackiego medalu pamiątkowego za zasługi w latach wojny 1914—18 — mają do dn. 31 grudnia b. r. wnieść odpowiednie podanie na formularzu, który nabyć można w konsulacie austr. w Krakowie przy ul. Kopernika 6.

CENY NA PLACACH TARGOWYCH w dniu 23 b. m. w Krakowie: mleko niezbierane litr 18—20 gr; śmietana 1—1.20 zł; śmietanka 50—60 gr; ser zwyczajny 1 kg. 60—70 gr; masło deserowe 2.40—2.60 zł; zwyczajne 2—2.20 zł; jajka świeże sztuka 6—7 gr; jabolka 1 kg. 2—2.80 zł; czarna krajowa 1.20—1.60 zł; truskawki 1—1.20 zł; porzeczki leśne litr 1—1.20 zł; agrest 30—35 gr; ziemniaki stare 1 kg. 7—8 gr; nowe 30—35 gr; buraki nowe wiązka 40—50 gr; marchew nowa wiązka 35—45 gr; cebula krajowa stara 1 kg 30—35 gr; pietruszka nowa wiązka 25—30 gr; seler nowy wiązka 20—25 gr; kury żywe sztuka 2.50—4 zł; kureczka para 2.50—

Badania nad prehistorją Polski w okolicach Krakowa.

CIĘKAWY WYKOPALISKA PRZY GENAWIANIU ULIC MIASTA.

Jak się z miarodajnego źródła dowiadujemy, w dniu 31 sierpnia b. r. przybędzie z Warszawy do Krakowa grupa nauczycieli szkół średnich, celem wzięcia udziału w specjalnym kursie, zorganizowanym przez ministerstwo W. R. i O. P. dla przeprowadzenia szczegółowych badań terenowych w zakresie pradziejów Polski. Kurs ten odbędzie szereg badań w najbliższych okolicach Krakowa w poszukiwaniu śladów zwierząt dyluwialnych, jak mamut, koń kopalny i t. p. oraz człowieka pierwotnego. Nadto uczestnicy kursu wzięli udział — w zamierzonej jeszcze w tym roku — przekopaniu mogiły (kopcza) Krakusa na Krzemienicach. Wymieniony kurs potrwa 8 dni, a weźmie w nim udział 20-tu uczestników z całej Polski pod kierownictwem fachowego paleontologa z Warszawy.

W razie niezalezienia odpowiednich stanowisk człowieka przedhistorycznego i zwierząt dyluwialnych w okolicy Krakowa — kursici przedsięwzięcia badania naukowe nad kazań i wykopaliskami, znajdującymi się

w zbiorach Polskiej Akademii Umiejętności, przezelem specjalnie zbadać gatunek „Elephas primigenius bipedalis varietas Cracoviensis”.

W związku z tem trzeba zaznaczyć, że w ostatnich czasach natrafiono w Krakowie na ślady prehistorycznych zwierząt podczas przekopania i odnawiania starych ulic. M. in. pod powierzchnią Rynku głównego i ul. Długiej na głębokości 7 metrów znaleziono dwie kości mamuta, a podczas robót w ulicy Stolarskiej odkryto na głębokości 3 metrów czaszkę konia i kilka ludzkich szkieletów. Nadto do zbiorów P. A. U. przekazano dwie czaszki kozy z osłowiemi rogami, pochodzące z okresu III do V-go wieku po Chr., a więc z tej epoki, w której wedle legend „smok” wawelski pożerał trzody prastarych Krakowian, a właściwie ludu należącego do ówczesnego szczepu „Wiślan”. Szczątki tych kóz odkryto na głębokości 7 m. pod powierzchnią ul. Szewskiej.

Ołtarz Marjacki na znaczku pocztowym.

Z okazji 400-lecia śmierci Wita Stwosza Min. Poczty i Tel. wydało kompletną serię kart pocztowych z ilustracjami dzieł Stwosza, znajdującymi się w kościele Najświętszej Marii Panny w Krakowie, oraz puszcza w najbliższym już czasie w obieg nową emisję znaczka pocztowego wartości 80 groszy. Znaczek będzie rewersalną w świecie filatelistycznym, wykonany jest bowiem rytym w stali, przedstawiającym całą centralną grupę rzeźby Wita Stwosza, która tworzy główny szczegół ołtarza Marjackiego w Krakowie. Na powierzchni kilku cm. kwadratowych pomieszczono grupę 12 postaci rzeźby. Znaczek uzupełnia stylowa

ornamentacja, zaczerpnięta z fragmentów dzieł Wita Stwosza, napisy zaś dostosowane są krojem liter do ówczesnej formy m. in. figuruje litera V jako znak zastępczy nieznanego wówczas literu V. Projekt znaczka wykonał p. R. Kleczewski, grafik i W. Vacek, sztycharz, obaj pracownicy Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych. Druk znaczka wykonano w kolorze brązowym.

Ponowne wybory rektora Akademii Górniczej w Krakowie — wobec niezatwierdzenia prof. W. Goetla — odbędzie się w dniu dzisiejszym. Wybór prorektora i dziekanów nastąpi w czasie późniejszym.

SŁOŃCE: Ułani, Ułani, chłopcy malowani A. Dymsha, K. Krukowski oraz Zula Pogorzelska.

BAGATELA: Wielki podwójny program kino rewjowy, „Miłość wśród śniegów”, na scenie rewja.

KINO DOMU ŻOŁNIERZA: na czas od 23 do 25 bm, film p. t. „Upiór w operze”. W rolach głównych: Lon Chaney i Mary Philbin.

Z TEATRU MIEJSKIEGO IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj w sobotę na przedstawieniu po cenach znizonych, po raz ostatni w bież. sezonie powtórzenie pięknej komedji Żeromskiego „Uciekla mi przepióreczka”.

Jutro w niedzielę na popołudniowym przedstawieniu, po cenach znizonych, po raz ostatni w bież. sezonie, arcywesoła aktualna komedja Elbermeyera i Cammerlehra „Gotówka” z pp.: Kostecką i Burnatowiczem, głównymi bohaterami.

W niedzielę wieczorem wznowienie tragedji Juliusza Słowackiego, według Calderona „Książę Niezłomny”, które dane będzie na dziedzińcu królewskiego Zamku na Wawelu, zaś w razie niepogody na scenie Teatru miejskiego, w opracowaniu scenicznym dyr. J. Osterwy.

JANINA ROMANÓWNA I ALEKSANDER WĘGIERKO W KRAKOWIE. Od środy dnia 28 b. m. na scenie Teatru miejskiego im. J. Słowackiego rozpoczyna się gościnne występy znakomych artystów Teatru Polskiego w Warszawie: Janiny Romanówny i Aleksandra Węgielki, w świetnej komedji Pawła Gerdallego p. t. „Jan i Krystyna” („Historja dwójga sere”).

Nowi dziekan i Un. Jag.

Na Uniwersytecie Jagiellońskim odbywają się obecnie wybory dziekanów na poszczególnych wydziałach. Wybory te nie zostały jeszcze ukończone, wiadomo jedynie, że dziekanem Wydziału Prawniczego wybrano prof. dr. Zolla, a dziekanem Wydz. Teologicznego ks. prałata prof. dr. Bystrzonowskiego. Termin wyboru prorektora będzie wyznaczony przypuszczalnie na początek przyszłego tygodnia.

Zbiórka na kolonje wakacyjne dla dzieci robotniczych.

Dzisiaj w sobotę dnia 24 b. m. na ulicach miasta Krakowa odbędzie się zbiórka przy stołkach na kolonje wakacyjne „Radość dziecka”. Z kolonji tych, urządzanych od lat 5-ciu, korzysta najbardziej potrzebująca rodzin robotniczych Krakowa, należących do Chrześcijańskich Związków Zawodowych. Spółdzielnie wice ułożyć, że całe społeczeństwo ofiarnymi datkami umożliwi wystanie na kolonje jaknajwiększej liczby dziatwy dla zacierpienia sił i zdrowia.

Ruch w „sanacji” krakowskiej.

W „Gazecie Warszawskiej” czytamy o „czystej” w krakowskiej „sanacji”.

„W szkolnictwie średnim leżą głowy sanacyjnych dyrektorów. Dojrzał do emerytury człowiek starej daty, który jednak najbardziej skrajnie przeszedł w służbę „Pierwszej Brygady” i „Straży Przedniej”, dyrektor gimnazjum św. Jacka, Okrząński. Idzie za nim słynny dyrektor gimnazjum w Zakopanem, Turowski. Przeniesiono na emeryturę dyrektora Hertziga w Tarnowie. Niedawno młodzież wybiła szyby i dyrektorowi Hertzigowi i bawiącemu u niego kuratorowi Nowickiemu. Wyjechał z dyrektury VI. gimnazjum na uczyciela gimnazjum w Pińczowie p. Artymiak, jeden z czołowych działaczy sanacyjnych. Podobno jest w drodze powrotnej na skromną posadę na prowincji i drugi sanacyjny dyrektor gimnazjum IV, p. Hojna. A dalsze zmiany zapowiadają.

Złutnował się nawet prezes okręgu Związku nauczycielskiego szkół powszechnych, senator B. B. p. Sienko i wypowiedział wojnę samemu kuratorowi Nowickiemu. Co z tego wyniknie?

Nie dziwnego, iż w mieście głośno mówią o generalnej czystce nie tylko w B. B., ale i w województwie i w przydyku miasta”.

Żskierki.

Z patentem „dojrzałości”.

Istnieją słowa, które porwają ludzi istotną treścią i cieszą melodyjnością bezpośredniego brzmienia. Do takich słów należą „wakacje” — coś tak beztrudnego, dobrego i bardzo pogodnego, że odurza człowieka, jak mocny zapach storczyków. A taką radość z wakacji odczuwa szczególnie szczęśliwa i rozśmiana młodzież, opuszczająca właśnie mury szkół średnich. I my też do niej kiedyś należeliśmy, ale to już przebrzmiała piosenka...

Młodzież w dzisiejszych czasach jest dość „rozbrzykana”, iż w wątpliwym, czy zdolamy ją zapętać: „Co będziecie robić”? Dlatego wiec mamy w sobie dużo cierpliwości, no i — rozumiałości dla tych świeżopieczonych „dojrzałych” ludzi. Oni pewnie z całym impetem swobody i werwą młodości chcieliby krzyknąć głośno, że już... po wszystkim... Chcieliby też powiedzieć ludziom — miastu — całemu światu! Radość z beztrudnej swobody płynąca — zapiera im dech w piersiach! Jakto? Wjść jeszcze wczoraj książkę, zeszyty, „bryki”, a dziś już nie? Wszystko jest poza nami? Trudno do uwierzenia, ale — oczywiście tak jest! Oswajają się więc abiturjenci i abiturjenci z tą nową zmianą, która tak „par force” wtargnęła w ich dotychczasowe życie. Zawszad od koleżanek, kolegów, bliskich i dalszych krewnych, przyjaciół i znajomych płynie tyle ciepłych słów i serdeczności. Młde, mocne uściski, powinszowania i życzenia spadają na oszołomionych „dojrzałych”, jak nagły, wiosenny deszcz.

Leżąc po pewnym czasie, po zbyt silnych może wzruszeniach i wrażeniach, — nadchodzi reakcja. Myśli, plany, zamierzenia nie sięgają jednak daleko na przyszłość. Podświadomie coś się czuje, że kiedyś... po wakacjach... jakiegoś studnia... „uniwersytetu” i wreszcie może znów... egzaminów... książek... zeszytów... i czas niecierpliwych wyczekiwań i niepokoju. Ale — to tak daleko... daleko... Narazie są wakacje. Wielkie wakacje pomaturyczne!

Wyjeżdża się więc z miasta, by odetchnąć po ciężkich — może nie zawsze? — trudach, uwiecznionych pomyślnym finishem. Młodzież wfruwa zatem, dokąd może i na co pozwalają fundusze: nad morze, na wioś do cioć lub babci, która już czeka niecierpliwie na swoją „porciejkę”, a wreszcie — dokąd się da!

A ponad tem wszystkimi słońce, błękit i lato, a wokół soczysta zieleni i kwiaty i wreszcie życzenie: „Szczęśliwych wakacji”!

Życie gospodarcze.

Splata zaległych podatków materiałem budowlanym i pracą.

W najbliższym czasie ukaże się rozporządzenie min. skarbu, regulujące sprawę świadczeń w naturze na rzecz budowy i naprawy dróg przez płatników z tytułu zaległych podatków. Chodzi tu o ustalenie sposobu zaliczenia wykonywanych tą drogą przez podatników wpłat. W niektórych powiatach ta forma spłaty zaległych podatków jest już obecnie praktykowana, jednakże dopiero z chwilą ogłoszenia rozporządzenia min. skarbu władze powołane, będą mogły wydać przepisy, regulujące szczegółowo proces przyjmowania w naturze świadczeń od podatników i przystosowania tych świadczeń do ogólnego planu budowy i naprawy dróg.

W zasadzie cała ta akcja będzie spoczywała w ręku powiatowych władz drogowych, które wydawać będą podatnikom zaświadczenia z tytułu dostarczonego materiału, a więc kamienia, drzewa i t. p. Poświadczenia władz drogowych przyjmowane będą przez władze skarbowe, które sumy, wymienione w zaświadczeniach, odpisywać będą z podatkowego zadłużenia. Podatnicy będą mogli również część długu wpłacić w postaci wykonanej pracy, przytem za podstawę wymiaru wartości tej pracy przyjęte będą normy cennikowe. Wartość dokonanej pracy będzie obliczana nie według dniówek, lecz na podstawie osiągniętego efektu.

Robotnicy, zatrudnieni przy budowie dróg placę otrzymywać będą z dochodów funduszu pracy. Ogółem fundusz ten preliniuje w roku bieżącym na budowę dróg 20 milj. złotych z czego gotówką wyasygnowano na budowę dróg 5 milj. zł., wypłacanych w ratach miesięcznych. Obliczają, że świadczenia w naturze, złożone przez podatników na rzecz budowy dróg — z tytułu zaległych podatków — wyniosą w roku bież. około 30 milj. złotych.

Wydóz towarów do Turcji.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie podaje do wiadomości zainteresowanych, że w ostatnim czasie wydał rząd turecki dekret uzupełniający wydane poprzednio rozporządzenia w sprawie kontyngentowania importu towarów zagranicznych do Turcji i wyznaczający nowe kontyngenty na okres lipiec, sierpień i wrzesień b. r.

Polska otrzymała przydział kontyngentów specjalnych na tkaniny wełniane i bawełniane, rury żelazne i stalowe oraz naczynia metalowe, przytem kontyngenty te zostały nieznacznie powiększone.

Natomiast odpadł dla Polski specjalny kontyngent butelek i flakonów, figurujący w poprzednich okresach.

Naogół kontyngenty importowe przyznane Polsce na nowy kwartał są zarówno, jak i poprzednie niewystarczające. Import towarów polskich do Turcji może nadal odbywać się jedynie na podstawie t. zw. „takarów“, t. j. wykupywania przez importerów świadczeń eksportu towarów tureckich, co podnosi koszt importu o 10 do 15 proc.

KRÓTKOTERMINOWE DŁUGI ROLNICTWA.

Według dokonanych obliczeń, zadłużenie krótkoterminowe rolnictwa w bankach wynosi w przybliżeniu 925 milj. zł., z czego na Bank Polski przypada 250 milj. zł., na prywatne instytucje finansowe 435 milj. zł. i na państwowe instytucje finansowe 240 milj. zł.

Po wyeliminowaniu z tej sumy tych wierzytelności, które akcji konwersyjnej nie mogą podlegać, pozostanie pakiet, wynoszący około 600 milj. zł.

REORGANIZACJA SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO.

Jedna z agencji donosi, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządziło wstrzymanie zapisów nowo wstępujących uczniów do niektórych szkół technicznych. Zarządzenie to pozostaje w związku z rozpoczynającą się z przyszłym rokiem szkolnym 1934/35 reorganizacją szkolnictwa zawodowego w Polsce. Reforma szkolnictwa zawodowego polegać będzie na przystosowaniu tych szkół do zmiany systemu nauczania w szkołach powszechnych i średnich. Szkoły zawodowe obejmować będą 96 typów uczelni.

Waluty w obrotach bankowych w Krakowie.

W obrotach bankowych notowano wczoraj dolary w Krakowie po kursie 7.15—7.20 zł. (kupno), około południa kurs ten jednak nieco osłabł. Bank Polski płacił początkowo 7.15 zł. później 7.10 zł.

Kurs funta angielskiego utrzymał się na poziomie 30.20—30.40 zł., marka niemiecka (gotówką) 206—207 zł. za 100 mk. n. w kupnie a 208 zł. w sprzedaży. Dewizy na Berlin notowa-

O powrót matki-robotnicy do ogniska domowego.

Z OBRAD MIĘDZYNAR. KONGRESU BADANIA PRACY ZAROBKOWEJ KOBIEŃ — ZNAZIENNA STATYSTYKA. — REZOLUCJE.

Jak już donosiliśmy, odbył się w Paryżu kongres, poświęcony zagadnieniu pracy przemysłowej matki-robotnicy i jej powrotu do ogniska domowego. Kongres wywołał w sferach społecznych ogromne zainteresowanie. Wzięły w nim liczny udział przedstawicielki organizacji kobiecych we Francji, wielu publicystów, dziennikarzy i działaczy społecznych. Przebiegiem jego interesowała się żywo prasa francuska wszystkich odcieni politycznych i wyznaniowych, a udział w obradach wzięli przedstawiciele wszystkich krajów europejskich a także Chin, Kanady, Indji i Brazylii. Nieobecna była jedynie delegatka z Polski, której odmówiono ulgowego paszportu.

Bardzo ciekawe sprawozdanie — jak podaje KAP. — złożyła p. Lalioux, generalna sekretarka towarzystw społecznych kobiet chrześcijańskich.

„Kobiety pracują coraz więcej i coraz częściej poza ogniskiem domowym. We Francji ok. 35—40 proc. kobiet mężatek pracuje poza domem. Około 700.000 domów pozbawionych jest ich opieki. W Niemczech na przeszło 12 milionów kobiet-mężatek 3.564.000 pracuje. W Belgji — 115.157, w Stanach Zjednoczonych 2 miliony. W Polsce więcej pracuje kobiet niż mężatek. Na temat powodów, jakie skłaniają kobiety do wyjścia z domu i szukania pracy, wywinięła się dłuższa dyskusja. W wyniku której prawie wszyscy się zgodzili, iż tylko konieczność i brak pieniędzy skłania kobiety do tego rozpaczliwego kroku. Pozatem uczestnicy podawali jako powód ogromne wyemancypowanie się dziewcząt, które pracując bardzo wcześnie, pomagając rodzicom, później wolą

dać troskę o dom na służącą i same na utrzymanie jej zarobić, aniżeli krzątać się w domu. Wyplwają to nawet nie ze zlej woli, lecz po prostu z braku przyzwyczajenia i rutyny. Poza tem pracując przeważnie małżeństwa młode. Zarabiają wspólnymi siłami na ładniejsze mieszkanie, na lepsze utrzymanie i t. p. Słowem kobieta pomaga mężczyźnie w zdobywaniu lepszych warunków życia.

Najgorszym skutkiem takiego stanu życia jest brak dzieci w małżeństwach, w których żona i mąż pracują. W elektrowni paryskiej na 346 robotnic są 4 matki z trojgiem dzieci, 21 mające dwoje dzieci i 77 mające jedno dziecko. W Saksanii na 1271 pracujących w tkalniach jest 526 mężatek, 102 wdowy i 60 rozwódek, które wszystkie razem mają 309 dzieci. W Belgji na 1.436 kobiet zatrudnionych w różnych przedsiębiorstwach przeszło 14 proc. nie ma dzieci, 64 proc. od jednego do dwojga, 13 powyżej trojga, 4 proc. powyżej 6-ga. Stwierdzono iż w wielu wypadkach kobiety nie uchyliły się od posiadania dzieci, jednakowoż śmierć niemowląt spowodowana nadmierną pracą matek jest przeżywą tego znikomego przyrostu. Brak matki w godzinach rannych w domu wpływa źle na odżywianie dzieci i rodziców. Mieszkanie matki pracującej nie może być porządnie utrzymane, ani też dzieci wychowane.

Uważając iż należy przedsięwziąć wszelkie możliwe środki w celu zapobieżenia złu kongres uchwalił szereg rezolucji, zmierzających do zainteresowania społeczeństwa tem palącym dla rodzin robotniczych zagadnieniem.

Dwie nauki o bron.

Na górnej ilustracji obrazek ze spokojnej Holandji: komendant oddziałów ochotniczych w miasteczku Staphorst tłumaczy mieszkańcom tej cichej miejsciny zasady konstrukcji karabinu. Sądząc z min słuchaczy, zdaje się nie ulerać wątpliwości, że mieszkanki tego holenderskiego miasteczka nie bardzo zdają sobie sprawę z tajników skomplikowanego mechanizmu broni palnej. Na dolnym zdjęciu scena z nie spokojnej Kuby: szef tamtejszej policji poucza nowozaciecznych policjantów o sposobie posługiwania się rewolwerem. Wzmocnienie policji okazało się koniecznem z uwagi na często powtarzające się próby zamachów i powstań.

no po 211—212 zł. za 100 mk. n. Kurs waluty austriackiej wynosił 99 zł. za 100 szyl.

Giełda krakowska.

Kraków. (PAT). Giełda: 3% pożycz. budowlana 38 i jedna czwarta; poza giełdą waluty: dolar 7.12 do 7.17; Londyn 30.20 do 30.35; Szwajcaria 172 do 172.50; Berlin 210 i pół do 212.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa. (PAT). Dewizy: Belgja 124.70; Gdańsk 173.85; Holandja 358.25; Londyn 30.29; N. Jork teleg. 7.20; Paryż 35.10; Praga 26.55; Szwajcaria 172.16; Włochy 46.80; Berlin 211.75. Tendencja niejednolita.

KURSY OBLIGACYJ.

Akce: Bank Polski 76; Lilpop 9.60; Modrze-

jów 3.25; Habersbusch 40 i pół. Tendencja przeważnie mocniejsza.

Pożyczki: 4% inwestycyjna 101 i jedna czwarta; 5% konwersyjna 43 i trzy czwarte; 5% kolejowa 39; 4% dolarowa 48 i trzy czwarte; 7% stabilizacyjna 49 i trzy czwarte, 49 i pół; 49.63, 51, 50 i pół setki. Listy zast. BGK. bez zmiany.

Dolar przyw. w Warszawie z godz. 12.30: 7.17 do 7.18.

Pożyczki polskie w N. Jorku: dolarowa 56; dillonowska 66; stabilizacyjna 58 i pół; warszawska 38 i pół; śląska 42.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zurych. (PAT). Paryż 20.38; Londyn 17.57; N. Jork 4.16 i pół; Belgja 72.40; Włochy 27.17 i pół; Hiszpanja 43.80; Holandja 208.10; Berlin

Giełdowe ceny zboża

Na giełdzie zbożowej w Krakowie notowano w piątek 23 b. m. następujące ceny:

Pszenica dworska czerw. stand. 29.50—30; targowa stand. 27.50—28; dworska czerw. 74/75 kg. 32.50—33.20; żyto dworskie stand. 17.50—18; targowe stand. 17—17.50; owies dworski stand. 17.50—18; targowy stand. 12—12.50; jęczmień na krupy stand. 14.50—15; kukurudza krajowa 20—21; einquantine rum. 24—25; koński zab (Natal) 36—38, proso 17—17.50; groch Wiktorja 31—33; zwykły jadalny 27—29; polny pastewny 19—21; peluska 16—17; polny do siewu 20—21; fasola cukrowa biała (Jasiek) 42—46; biała 19—20; Wachtel 18—19; mieszana kolorowa 16—17; wyka ciemna 11.50—12; szara 11—11.50; hubin żółty 11.25—11.75; niebieski 10—10.50; siano słodkie 6.50—7; średnie 5.50—6; kwasne 4.50—5; konieczyna pastewna 7.50—8.50; słoma długa 4.50—5; mierzwa luzem 4—4.25; prasowana 4.75—5; mak niebieski z workiem 193—210; szary z workiem 180—190; kniuek holenderski 162—166; mąka pszenna okr. Krak. grysik pszenny 60—62; grysikowa 57—59; 45% 57—59; 60% poznaska 51—52; mąka żytnia okr. Krak. I gatunek 65% 28.50—29; II gat. sikkowa 18—18.50; razowa 23—24; mąka żytnia okr. Poznań. I gatunek 65% 28—29; graham pszenny 40—41; otręby żytnie 9.25—9.50; pszenne 9—9.50; mąka czerwona z workiem 11—11.50; pekał fabryczny z workiem 26—27; chlopski bez worka 21—22; siekanka jeżmienna fabryczna z workiem 26.50—27; chlopska bez worka 22—23; kasza tatarska cała 34—36; łamana 32—34 zł.

Tendencja nadal słaba, dowozy średnie

Radio.

Niedziela, dnia 25 czerwca 1933 r.

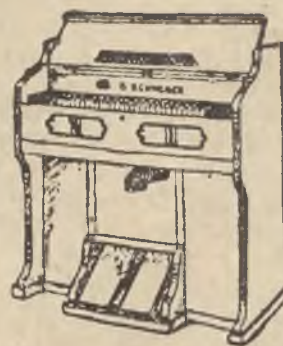
Kraków (312.8). G. 10.55 Program na dz. bież.; 11.00 Uroczysta Msza św. z okazji Kongresu Eucharystycznego z Rynku Krakowskiego, celeb. przez Ks. Metropol. Sapiechę, z kazaniem ks. biskupa Jasińskiego; 12.30 Transm. z Warsz.; 14.45 „Gawędy podhalańskie”; 15.05 Płyty; w przerwie krak. wiadom. bież.; 16.00 Transmisje z Warsz.; 17.15 Koncert polskiej muzyki ludowej z Ciechocinka; 18.00 „Kacik językowy”; 18.15 Płyty; 18.35 Program na dz. nast.; 18.40 Rozmaitości, komunikaty; 19.00 Transmisje z Warsz.; 22.25 Wiadom. sport. ze wszystkich stacyj polskich; 22.40 Transmisje z Warszawy.

Lwów (380.7). G. 14.00 Skrzynka pocztowa leśna.

Warszawa (1411.8). G. 10.35 Program na dz. bież.; 10.40 Odczyt „Regionalny Kongres eucharystyczny w m. Łapy”; 11.00 Transm. z Krakowa z uroczystej Mszy św. z okazji Kongresu Eucharystycznego; 12.30 Kom. P. I. M.; 12.15 Poranek muz.; 14.00 „Izby rolnicze” a związki holowlane”; 14.15 Kom. roln.-meteor.; 14.20 Pieśni; 14.45 „Oświata rolnicza w kręgu słowiańskich”; 15.05 Płyty; w przerwie wiadom. bież.; 16.00 Audycja dla młodzieży i dzieci; 16.30 Recital śpiewaczy; 17.00 „Sztuka a klasa robotnicza”; 17.15 Koncert polskiej muzyki ludowej; 18.00 Kacik językowy; 18.15 Muzyka lekka (płyty); 18.35 Program na dz. nast.; 18.40 Rozmaitości; 19.00 Sluchowisko „Podróż poślubna pana Dyrektora”; 19.40 Skrzynka pocztowa techniczna; 20.00 Koncert; 21.30 Dzień wiecz.; 21.30 Recital śpiewaczy; 22.00 Muzyka tan.; 22.25 Wiadom. sport.; 22.40 Wiadomości meteor. i kom. policyjne; 22.45 Muzyka tan.

Katowice (108.7). G. 14.00 Skrzynka pocztowa; 15.05 Skrzynka pocztowa techniczna; 17.30 „Bory i bojki śląskie”; 22.25 Wiadom. sportowe ze wszystkich stacyj polskich.

FISHARMONJE

SZKOLNE

„Schneider'a”

długość 1 m
szerokość 0.52 m
wysokość 1.12 m
4 oktavowe
syst. em. ameryk.

po zmniejszonej cenie **Zł. 650.—**
poleca Skład fortepianów

WŁAD. BOLONSKI
KRAKOW, RYNEK GL. 34.

122.90; Wiedeń 73.16, noty 56.50; Sztokholm 90.50; Oslo 88.70; Kopenhaga 78.50; Praga 15.41; Warszawa 58.05; Białogród 7; Ateny 2.95; Konstantynopol 2.50; Bukareszt 3.08; Helsinki 7.74.

Podziękowanie.

Niniejszem składają serdeczne podziękowanie. — Najczcigodniejszym Ks. Infułatowi Dr. Kulinowskiemu, Ks. Cziekanowi Młeciowi, Ks. Kapelanowi szpitala św. Łazarza i Ks. Katechecie Kraupie oraz Czcigodnemu Duchowieństwu, Wszystkim Krewnym Przyjaciółom i Znajomym za oddanie ostatniej przysługi ukochanemu synowi i bratu, ś. p. Ks. Prob. L. Bombolowi —

matka, siostra i bracia Bombolowie.

Epilog kampanii przeciw redaktorom Ciesielskiemu i Gwizdalskiemu.

W swoim czasie sanacyjna prasa podjęła oszczerezą kampanię przeciw redaktorom Ciesielskiemu z Tczewa i Gwizdalskiemu z Poljany, którzy na skutek denuncjacji żyda-kryminalisty dostali się do więzienia śledczego. W „Niemie, Żyd i dwaj endeccy redaktorowie aresztowani za przemytnictwo”. W podpisie było powiedziane, że „dowiedziono im udział w bandzie przemytniczej”. Wobec tego zarząd główny Związku Dziennikarzy Rzplitej wystosował do posła M. Dąbrowskiego, redaktora naczelnego i wydawcy „H. K. C.” pismo, w którym apeluje do wydawnictwa, by krzywdę wyrządzoną dwu dziennikarzom naprawiło przez zamieszczenie stosownego odwołania zarzutów w tak kategorycznej i jasnej formie podanych. Wiadomą jest rzecz, że śledztwo zarzutów nie potwierdziło i dochodzenie wobec tych dziennikarzy zostało umorzone. Interwencja zarządu głównego Związku Dziennikarzy została spowodowana tem, że wydawnictwo „H. K. C.” nie zamieściło odpowiedniej notatki o uniewinnieniu obu dziennikarzy pomorskich.

ZGNILIZNA DRZEW PESTKOWYCH.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Do Stacji Ochrony Roślin napływają z całego kraju alarmujące wieści o klęsce szarej zgnilizny drzew pestkowych, która nawiedziła sady w Polsce. Klęska przejawia się w wysychaniu wierzchołków gałęzi drzew pestkowych, co powoduje całkowite niszczenie owoców. W roku ubiegłym klęska objęła sady jedynie na Pomorzu. Obecnie dotknęła sadowników i rolników niemal równomiernie w całym kraju. Skutkiem tej klęski należy się liczyć z zupełnym nieurodzajem wiskien w Polsce.

Kto może jechać zagranicę?

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). Ministerstwo Spraw Wewn. wydało okólnik w sprawie wydawania paszportów zagranicznych. Jako kryterium, dające władzom podstawę do oceny, czy zachodzi niedorzeczna potrzeba wyjazdu ma służyć:

1) zaświadczenie lekarza urzędowego, stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą.

2) wystawienie przez konsulat zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę krótkotermiowego wyjazdu do stałe zagranicą przebywającego członka rodziny, jak ojca, matki, syna lub córki.

3) przedstawienie dowodu, że zachodzi potrzeba wyjazdu w sprawach majątkowych.

Okólnik ogranicza się jedynie do przykładowego wyliczenia niektórych, częściej zdarzających się wypadków. W żadnym razie nie uzasadnia konieczności wyjazdu zagranicę np. chęć towarzyszenia żonie, lub mężowi, wyjeżdżającym w sprawach służbowych lub zawodowych, za wyjątkiem przypadku, gdy ze względu na wiek lub zdrowie wyjeżdżającego jest uzasadniona potrzeba bezpośredniej opieki nad nim w czasie podróży. Nie uzasadnia konieczności wyjazdu chęć zwiedzenia wystawy międzynarodowej, lub wzięcia udziału w kongresie lub zjeździe międzynarodowym. W sprawie wyjazdów literatów i dziennikarzy zagranicę, Min. Spraw Wewn. wyjaśnia, że normujący te wyjazdy okólnik z dnia 20-go sierpnia 1926 r. zostaje zawieszony i wyjazdy te należy traktować w płaszczyźnie przepisów ogólnych.

W wypadkach, w których wyjazd tych osób, zdaniem wojewody lub komisarza rzadu Warszawy, można uznać za konieczny lub pożyteczny, należy przyznać ulgowe paszporty. Z reguły powinny być uwzględniane prośby o paszporty zagraniczne osób ze świata literackiego lub dziennikarskiego. Jeżeli przemawiają za tem względy natury ogólnie politycznej lub społecznej. W sprawie wydawania paszportów ulgowych dla osób niezdolnych do wykonywania pracy, należy przyznać ulgowe paszporty, z tem, że normy dochodowe, uzasadniające przyznanie ulg w opłatach za paszport zostały z uwagi na zmniejszenie się skutkiem kryzysu zarobków zmniejszone i wynoszą obecnie dla samotnych 4.800 zł. rocznie, a dla utrzymujących rodzinę 7.200 zł. rocznie.

ULGI DLA WYCIECZEK WIEJSKICH.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Ministerstwo Komunikacji postanowiło wprowadzić stałe ulgi dla wycieczek wiejskich.

gi dla wycieczek wiejskich do Gdyni. Zbiorowe wycieczki ludowe nad morze korzystać będą z ulg do 70% normalnej taryfy.

CZEKA WYCIECZKA.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). W dniu 1-go lipca przybędzie do Warszawy wycieczka czeska w ilości 100 osób z Merawskiej Ostrawy. Wycieczka po jednodzielnym pobycie w Warszawie, uda się do Gdyni.

Strefa wolnocłowa w Gdyni.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). W dniu 23 b. m. zostało ogłoszone rozporządzenie rządu o ulgach i ograniczeniach na terenie wolnego obszaru celnego w porcie gdyni. Zakładanie i wyładowanie statków w granicach wolnego obszaru odbywa się bez rejestracji celnej. Obrót przedmiotami uzbrojenia i wyposażenia wojskowego podlega ograniczeniom, ustanowionym w obowiązujących przepisach. Zagraniczne towary mogą być przywożone do wolnego obszaru bez opłat celnych i monopolowych, oraz podatku pośredniego. Statki morskie, utrzymujące żeglugę z portami zagranicznymi, mogą się zaopatrywać na terenie wolnego obszaru w artykuły zagraniczne i krajowe bez opłat celnych i monopolowych. Towary przewożone z wolnego obszaru celnego do rezerwy polskiego obszaru celnego, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przewozu i przywozu na zasadach ogólnych. Tworzenie na terenie wolnego obszaru celnego zakładów handlowych odbywa się na podstawie zezwolenia ministra przemysłu i handlu.

LATARNIA MORSKA IM. ŻEROMSKIEGO.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Znany działacz poznański w sprawie polskiego morza Bernard Chrzanowski wystąpił z inicjatywą uczczenia pamięci Żeromskiego, autora „Wiatru od morza” przez nazwanie jego imieniem jednej z latarni morskich. W dniu „Święta morza” latarnia morska w Rozewie otrzyma oficjalną nazwę latarni morskiej imienia Stefana Żeromskiego.

ZJAZD GAZOWNIKÓW.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). W dn. 29 i 30 bm. oraz w dniach 1 i 2 lipca odbędzie się w Gdyni zjazd gazowników i wodociągowców polskich z udziałem kierowników i przedstawicieli pokrewnych przedsiębiorstw Czechosłowacji, Jugosławii, Francji, Szwecji i Anglii. Będą tam poruszone sprawy gospodarcze i techniczne.

OBCE STATKI NA POLSKICH RZEKACH.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). Minister komunikacji przekazał wojewodzie pomorskiemu prawo udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi przez Wisłę i Nogat na polskie śródlądowe drogi wodne i uprawianie żeglugi na tych drogach wodnych. To samo prawo przekazano wojewodzie poznańskiemu co do obcych statków i łodzi, wjeżdżających przez Wartę i Notec na polskie śródlądowe drogi wodne.

Proces Marczyński i Ertracht.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Odbył się w Warszawie proces Antoniego Marczyńskiego, którego zaskarżył Ertracht, właściciel wydawnictwa „Renaissance”, o to, że Marczyński przedstawił go w świetle ujemnym w powieści „Włóczęga podziemi”. Rozprawa odbywała się bardzo osobiście szczegółowo. Zeznawały różne osobistości ze świata literackiego i wydawniczego, jak Nowaczyński, Gebethner, Belmont i t. d. Na ogół zeznania wypadły bardzo niekorzystnie dla Ertrachta. W rezultacie Marczyński został skazany na 1.000 zł. grzywny.

65 TYSIĘCY HA OTRZYMAJĄ SPADKOBIERCY POWSTAŃCÓW.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). Ogólny obszar lasów i gruntów, które będą zwrócone spadkobiercom powstańców przez skarb państwa, wynosi około 65.000 ha. Złoży się na to kilkadziesiąt majątków. W niektórych wypadkach odzyskanym majątkiem podzieli się kilkanaście osób.

ZAMORDOWAŁA MEŻA.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Na ulicy Marymonckiej 45-letnia Kowalska zamordowała bezrolnego męża murarza.

SUKCES JĘDRZEJOWSKIEJ.

Londyn, (PAT.). W pierwszej rundzie międzynarodowego turnieju tenisowego w Wimbledonie Jędrzejowska gładko pokonała Angielkę Edmington 6:1, 6:1.

NADUŻYCIEM W HERBACH?

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Prokurator Sąd Apł., w Warszawie zarządził przeprowadzenie dochodzeń w sprawie gospodarki zakładu dla małoletnich przestępców w Herbach pod Częstochową z powodu ukazania się wiadomości o popełnionych w tym zakładzie nadużyciach i złem traktowaniu wychowanków.

Hitler o upadku socjalizmu.

Berlin, (PAT.). Kanclerz Hitler udzielił przedstawicielowi dziennika duńskiego „Berlingske Tidende” wywiadu na temat aktualnych problemów polityki niemieckiej i światowej. Na pytanie co do przyszłości partii socjaldemokratycznej w Niemczech, Hitler oświadczył:

Socjaldemokracja w Niemczech jest stronnictwem, które w rozwoju swym przekroczyło już ostateczny punkt szczytowy, obecnie zaś znajduje się na drodze do zupełnego zaniku. Gdyby dziś rozpisano wybory, otrzymałbym 75 procent wszystkich głosów, istnieją dziś trzy kraje, nie znające marksizmu: Włochy, Turcja i Niemcy. Zapytany o stanowisko wobec problemu kolonii dla Niemiec, wysuniętego w memoriale Hugenberg Hitler odpowiedział: Sprawę tę omówiłem jasno już w exposé, wygłoszonem przy otwarciu Reichstagu. Osobiście jestem zdania, że obecnie mamy do rozwiązania ważniejszą kwestię, niż zagadnienie kolonii. My, Niemcy, mówiąc o kolonizacji, mamy na myśli przede wszystkim Prusy Wschodnie gdzie jest jeszcze tyle ziemi do uprawy.

Unieważnienie mandatów socjalistycznych.

Moskwa, 23 czerwca. W wykonaniu wezwania rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych Fricka w sprawie zakazu partii socjalno-demokratycznej, przewodniczący sejm bawarskiego Esser zarządził dziś zamknięcie lokalów klubowych frakcji socjalno-demokratycznej, oraz konfiskatę kasy frakcyjnej. Równocześnie wezwał wszystkich posłów do zwrócenia kart wolnej jazdy, zawiadamiając ich o unieważnieniu ich mandatów.

PRZEŚLADUJĄ PARTIĘ HUGENBERGA.

Berlin, 23 czerwca. Dziennik niemiecko-narodowy „Deutsche Ztg.” zawieszony został na 8 dni a dziennik „Reichshoten” na 14 dni.

Drezno, 23 czerwca. Saski minister spraw wewnętrznych rozwiązał dziś i zakazał organizacji niemiecko-narodowej „Der Jungdeutsche Orden” i „Tannenberghund”, oraz partię socjalno-demokratyczną.

Komunikacja telefoniczna z Rosją.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Ministerstwo Poczt nie zostało dotychczas powiadomione o decyzji rządu sowieckiego rozszerzenia międzynarodowej komunikacji telefonicznej na wszystkie miasta obu państw. W swoim czasie strona polska zaproponowała, by stała komunikacja telefoniczna objęła wszystkie miasta w obrębie Rzplitej oraz na terenie Sovietów. W odpowiedzi na to władze sowieckie oświadczyły, że nie mają nic przeciwko temu, jednak komunikacja telefoniczna między miastami Polski a miastami Związku sowieckiego została nawiązana tylko co do Mińska i Moskwy. Rozszerzenie komunikacji na inne miasta stały na przeszkodzie trudności natury technicznej. Obecnie trudności te mają być usunięte.

AMNESTJI NIE BĘDZIE.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). Agencja „Iskra” stwierdza, że pogłoski o amnestji są całkowicie nieprawdziwe. Sprawa amnestji nie była ani projektowana, ani rozpatrywana.

POGRZEB P. RATAJOWEJ.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). W południe odbył się na Powązkach pogrzeb ś. p. Bolesławy Ratajowej, żony b. marszałka Sejmu, Rataja. Na pogrzeb przybył marsz. Świątalski, b. minister Miedziński, posłowie Stron, Ludowego z Witosem na czele i in. Nad grobem przemawiał ks. prałat Kaczyński.

Warszawa 23. 6. (Telef. wł.). Na zgromadzeniu pracowników instytucji ubezpieczeniowych zapadła rezolucja, protestująca przeciwko niektórym postanowieniom projektu nowej pragmatyki służbowej dla pracowników tych instytucji.

Echa śmierci dr. Szczyrkowej.

Warszawa, 23. 6. (Telef. wł.). Prezydium związku asystentów wyższych uczelni w Polsce z powodu śmierci samobójczej asystentki Politechniki Lwowskiej dr. Sokółskiej-Szczyrkowej ogłosiło komunikat następujący:

Wobec tragicznej śmierci śp. Julji Sokółskiej-Szczyrkowej i echa tej sprawy w prasie prezydium Zw. Stow. Asystentów Wyższych Uczelni komunikuje, że nie wdaje się w jakikolwiek ocenę okoliczności tej sprawy, będącej przedmiotem śledztwa, wdrożonego przez rektora Politechniki Lwowskiej. Prezydium Związku wskazuje, że ogólnem tłem tragedji jest w jakikolwiek ciężkie położenie prawne sił naukowych, zajmujących stanowiska asystentów szkół akademickich w Polsce.

WIELKA BURZA W NORWEGII.

Oslo, 23 czerwca. W pobliżu Oslo szalała wczoraj gwałtowna burza, która w lasach wyrządziła olbrzymie spustoszenie. Straty w drzewostanie obliczają na 200 tysięcy koron.

Od piątku, dnia 16 b. m. w kinoteatrze „SZTUKA”

Najwspanialsze arcydzieło świata w nowym opracowaniu jako film dźwiękowy — Cudowna piosenka i porywający rozmach stworzyły to natychmiastowe arcydzieło o epokowej doniosłości

Wschód słońca

rolach:

George O'Brien i Janett Gaynor.

Film, który każdy cywilizowany człowiek musi oglądać! — Wielki program dwugodzinny

Przed „Dniem Eucharystycznym”.

Sekcja propagandowo-prasowa Komitetu „Dnia Eucharystycznego” donosi: 1) Wobec coraz liczniejszych zgłaszających się pielgrzymów z poza Krakowa adoracje nocne począwszy od godziny 10-tej wieczór odbędą się dodatkowo w kościołach XX. Misjonarzy na Kleparzu i na Stradomiu.

2) Komitet organizacyjny zwraca się do mieszkanców miasta Krakowa o przystrojenie domów nalepkami, chorągiewkami i zieloną. Sekcja porządkowa prosi, by wszyscy stosowali się ściśle do poleceń wydawanych przez porządkowych Komitetu oznaczonych białą-żółtą opaską na ramieniu. Publiczność nie biorąca udziału w pochodzie zechce utworzyć szpalier wzdłuż traktu, a uniknąć grupowania się na jezdni lub przechodzenia przez nią.

3) Komitet zwraca uwagę, że cena nalepek wynosi 10 groszy, a przewodnika 20 gr., prosi przeto, by w razie wyższej ceny podawanej przez sprzedawców natychmiast wylegitymować sprzedającego przy pomocy porządkowców Komitetu lub posterunkowców, i donieść o tem do Sekretariatu Komitetu, Straszewskiego 18. II p. tel. 183-10 i 128-20.

4) Zamknięcie w dniu 25 czerwca b. r. tych ulic, przez które przechodzić będzie procesja, ma następować kolejno z chwilą zbliżania się procesji — zamknięcie w tymże dniu dla ruchu pieszego Rynku Gł. od godz. 8.30 rano aż do chwili, gdy ostatnie szeregi procesji wejdą na Rynek Gł.

APEL DO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI.

W związku z uroczystościami „Dnia Eucharystycznego” w Krakowie i uroczystą procesją z Wawlu na Rynek w dn. 25 b. m., która przejdzie ulicami: Podzamcze — Straszewskiego — Podwale — Dunajewskiego — Basztową — A. Potockiego — Sienną do Rynku Gł. — Magistrat zwraca się z prośbą do P. T. właścicieli realności, położonych przy wymienionych ulicach i w Rynku Gł., aby w tym czasie zezwolił na użytkowanie w swych realnościach ustępów podwórzowych i parterowych za opłatą, uiszczaną przez użytkujących.

UROCZYSTOŚCI KONGRESOWE PRZEZ RADJO.

W dniu 24 bm. w sobotę, o godz. 18.00 nad Rozgłośnia krakowska z katedry na Wawlu oraz z dziedzińca arkaadowego uroczystość otwarcia „Dnia Eucharystycznego”. W niedzielę, dnia 25 b. m. o godz. 11.00 transmituje Rozgłośnia krakowska na całą Polskę pontyfikalną Sumę odprawioną przy specjalnie wybudowanym ołtarzu przed kościołem N. M. P., która celebrować będzie Ks. Biskup Lisowski z Tarnowa, kazanie zaś wygłosi Ks. Biskup Jasiński z Sandomierza.

MSZE ŚW. W DNIU KONGRESU. Komitet Kongresu Eucharystycznego donosi, że dla osób, które nie mogłyby uczestniczyć w uroczystościach Kongresu, odbędzie się w niedzielę Msze św. o godz. 12-tej w południe w kościele OO. Franciszkanów, Reformatorów, Jezuitów przy ul. Kopernika.

JÓZEF BARTÓKY.

1

Równość.

Przeglumaczyl z madiarskiego:
DR. JAN HARAJDA.

Podział rewolucyjny ziemi był przyczyną swego czasu wielkiej troski ludzi w Szaldobos. W okolicy są dwa dwory, jeden z nich należy do pana Kovacha, drugi zaś do pana Bajmeji, którego nazwisko zasadniczo brzmiąco Beimej. Te dwa obszary razem wynoszą tysiąc dwieście morgów; jeśli więc z tego, jak to wtedy per longum et latum gloszono, każdy człowiek z Szaldobos miałby prawo otrzymać z dziesięć morgów, to w takim razie w Szaldobos znalazłoby się siedemnaście ludzi, którymby się nie nie chciało poświęcić się dla ogółu i wyrzec się ziemi. W inne strony też nikt nie chciał pójść. Ci, którzy byli w wojsku, mówili, że dosyć się już natulali przez lata całe po świecie, ci zaś, którzy nie byli żołnierzami, twierdzili, że są bardzo niedoświadczeni na innych obszarach, wobec czego nikt nie może wymagać od nich, aby szli na ślepo, Bóg wie, na jakie ziemie. Niedzielnymi, gdy wedle dawnego zwy-

czaju, przed domem gminnym zierali się ludzie, zacieżyła nad nimi wielka przynajmniej trwoga: obawiali się wprost odczekać, bo każdy się obawiał, że może coś takiego powiedzieć, z czego niektórzy mogliby sądzić, że on zadowolonyby się i pięciu morgami ziemi, albo, że byłby skłonny dźwignąć dziesięćmorgowy przyjaciel w dolnej części obszaru Kovacha. Jakażby to była równość, gdyby ktoś w dolnym — złym — obszarze dostał zagony!?

Choć, jak już z tego widać, równość i rozdział ziemi wogóle przysporzył dużo kłopotu ludziom w Szaldobos, to jednak ze wszystkich dotknęło to w najdotkliwszy sposób woźnicę Bajmeji, Franciszka, który spędził już czterdzieści lat na „puszcze Ilka”. Dawniej był on woźnica hrabiego, a od dziesięciu lat służył u Bajmeji. Kiedy hrabia sprzedał „puszczę Ilka”, stary Franciszek wogóle nie uznawał decyzji hrabiego za słuszną. Swego czasu nosił się z myślą, aby w najbliższą uroczystość św. Józefa opuścić służbę i zgodzić się do innych państwa, ale zamiaru tego nie mógł wykonać, bo pan Bajmeji powierzył mu dla wywłaszczenia dwa gniade konie i było dla niego wprost niemożliwym, by opuścić te dwa zrebaki. W ten sposób Franciszek powoli dostroił się do zmiany i przyzwyczaił się do tego, że Bajmeji to nie „jasny pan”, ale tylko „wielmożny pan”, równowagi jego duszy to już nawet nie zmąciło, że za jakieś półrocze roku i Bajmeji mu nakazał, że należy i jego „jasnym panem” tytułować. Bo jeśli się człowiek dobrze zastanowi, to przynajmniej musi, że równość, która podwyższa nasz szczebel społeczny, jest zaiste rzeczą pożądaną!

Kiedy już zewsząd można było słyszeć, że nastąpiła równość i że ogólny podział ziemi teraz

nareszcie się dokona, Franciszek setki razy prze-myślał nad tą sprawą, ale jakbądź się głowił, zawsze wychodziło na to, że jeśli odtąd nie będzie ani państwa, ani dworu, to najpewniej nie będzie i woźnicy dworskiego. Gdy zaś ten piękny urząd będzie zniesiony na kuli ziemskiej, jemu też nie pozostaje nic innego, jak przystać do chłopów. Wydawało mu się to jakąś okrutną rzeczą; poza to, choć z wielką przykrością, mógł przystać na to dobry Franciszek, że nie tylko z karetki będzie patrzył na orzących parobków, ale sam pochwyci własnymi rękami za plug; w żaden sposób nie mógł się atoli zgodzić z tem, że tam, gdzie on dotychczas stanowiskiem swoim się wyodrębnił, teraz na jednym z dziesięćmorgowych kawałków „puszczy Ilka”, w jednym rzędzie z innymi chłopami, będzie musiał walczyć z ziemią o jej ubogie plony!

Poglądy Franciszka w sprawie tak okrutnej i niesprawiedliwej równości z całym zrozumieniem dzieliła i żona jego; zupełnie to naturalne! Przecież dotychczas nikt nie wątpił w to, że pani Julia, żona woźnicy dworskiego, w randze zaraz następuje po żonach maszynistów i kołodziejów i jest bezwzględnie dostojniejsza, niż żony parobków, których mężowie nie są ani wójtami, ani przysięgłymi ani innymi dygnitarzami gminnymi. A teraz ona, żona woźnicy dworskiego, miałaby zostać tylko żoną chłopską, jak inne?! Nie, nie, do takiego upośledzenia nie można dopuścić! Przecież, jeżeli człowiek ma tyle, że na potrzeby jego obficie wystarczy, a w dodatku, jeśli nie ma nawet dziecka, to dlaczego nie zostawia człowieka w spokoju i dlaczego prawo chce mu na starość odebrać właśnie to małe stanowisko za tych nikczemnych dziesięć morgów ziemi?!

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Ostatnia Nowość!

Księgarnia Krakowska, Kraków, ulica św. Krzyża L. 13.

p o l e c a :

X. Mateusz Jeż,

U stóp Najświętszego Sakramentu

Iskierki Eucharystyczne

Cena — 65 groszy, z przesyłką pocztową w opasce zwykłej po wcześniejszym nadesłaniu czekiem P.K.O. Nr. 404.620 lub przekazem poczt. — 90 groszy.

Słusznie pisze autor w przedmowie, że część Najśw. Sakramentu wzrasta, ale daleko jej do rozkwitu i dojrzałości skutkiem niedokładnego zrozumienia tej Najświętszej Tajemnicy wiary. Przecież Eucharystja św. to Chrystus Pan żyjący „prawdźwie, rzeczywście i istotnie” (Sobór tryd.), Chrystus Bóg Człowiek, pałający ku nam bezmierną miłością, oczekujący naszych odwiedzin, adoracji i Komunii, pragnący ustawicznie jednoczyć się z nami i wspierać nas.

Zbiorek nowych stu wierszy Eucharystycznych autora technicznie odczuwaniem tej rzeczywistości obecności P. Jezusa w Eucharystji św., jest serdeczną i dziecięcą z Nim rozmową. Nie wątpię, że te gorące „Iskierki Eucharystyczne” będą mile przyjęte przez dusze szczerze katolickie i rozniecą jeszcze większy żar miłości i czci dla tej najśłodziej i najdroższej Tajemnicy wiary.

Biskup Michał Godlewski m. p.

Ostatnia Nowość!

ZAKŁAD WITRAŻOWO-SZKLARSKI

F. T. Zajdzikowski Kraków św. Jana 30.

Dzierż. Jan Kusiak

Oszklenia i witraże do kościołów od 30 zł. za 1 m. wykonuje się przy większych zamówieniach na raty. Ceny 50% niższe niż wszędzie.

300 — 400 proc.

Takie korzyści

daje

Swoim członkom

„WIANO”

Poznań, Sienkiewicza 3.

Porteplan najlepszej światowej marki „Röslar” angielska mechanika, oktaf 7 i 1/4 wspaniały, prawdziwie tanio sprzedam w Nowym-Sączu ul. Konopnickiej naprzeciw cmentarza. Skłarska.

Pożyczki 7.000 zł. na drugą lub 10.000 zł. na pierwszą hipotekę poszukiwa się na 2 do 3 lat na 10%. Sprzedam willę w miasteczku gdzie jest Sąd. Zgłoszenia: Biuro Jolita, Zakopane pod „3”.

KRYNICA

„Nałęczówka”

Pensionat Drowej A. Wąsowiczowej otwarty. Willa w ogrodzie, obok kościoła i nowych łazienek. Kuchnia dietetyczna. — Ceny niskie.

Płótna bieliźniane i pościelowe,

obrusy, ręczniki, ścierki, sienniki. Płótna lniana kościelna i do haftu. Klasztorne chustki wełniane i kaszmierowe. Koszule, pończochy, skarpety, krawaty, chusteczki, kłoty, satyny, zefiry, ponkale, batysty, koce, koldry, kapy, firanki.

Kompletne wyprawy ślubne i wyprawy szkolne poleca najtaniej

Fabr. skład. Płócien Bielizny, i Towarów Bławatnych

R. KOWALSKI

Kraków, ul. Wiślna L. 8.

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża 13

poleca:

X. Mateusza Jeża

„Do nowej Polski”

wydanie drugie, powiększone.

Cena 60 gr.

Z przesyłką pocztową w opasce zwykłej po wcześniejszym nadesłaniu należytości na konto P. K. O. Nr. 404.620 (Księgarnia Krakowska) lub przekazem pocztowym 85 gr.

„Gorące wiersze patriotyczne, drgające bólem i troską o całość Rzeczypospolitej, o jej zdrowie moralne, apel do potęg niebieskich i do wszystkich kolejno stanów w Polsce, duchownych i świeckich, cywilnych i wojskowych, aby bronili najdroższych dóbr narodu, nie tylko przed zewnętrznymi, ale i wewnętrznymi wrogami, od których się roi w kraju.

Niektóre z tych wierszy zdają się być pisane krwią serdeczną i gorzkimi łzami; świadczą, jaki ideał Polski pieściło w duszy starsze pokolenie, urodzone w niewoli, „okute w powieci” i jakim kordjatem krepilo się w czasach długiej i twardej niewoli”.

Wysyłka odwrotna!

X. Czesław Sokołowski, Biskup.
(Wiadomości Diecezjalne Podlaskie).

Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Ogłoszenia zwykłe za wiersz milimetrový . . . 20 gr.
Nadesłane . . . 50 „
Komunikaty po kronice . . . 60 „
na 1-szej . . . 70 „

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wyraz . . . 10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.
Ogłoszenia zamiejscowe o 30% drożej.
Za zastrzeżeniem miejsca dolicza się 25 proc.